

Forandring er på vej, men der er brug for flere mirakler

Den 14. januar 2024

Store protester i denne weekend markerede de 100 dage med kampe i Israel og Gaza. Protester i Washington og London tiltrak hundredtusinder. Demonstrationer i mange andre lande, herunder Irland, Italien, Frankrig, Sydafrika og Malaysia, sluttede sig til opfordringen til våbenhvile og en varig fred.

Denne uge begynder med en stor planlagt protest i Berlin, Tyskland, ledet af landmænd, men som handler om meget mere end den nuværende tyske regerings anti-landbrugspolitik.

Tysklands genforening i 1989 åbnede et kort vindue af store muligheder for verden. Men nu fører landet an i ødelæggelsen af sin energiforsyning og -pålidelighed, sin økonomi og sine udenlandske relationer.

I en erklæring med overskriften " Namibia afviser Tysklands støtte til den racistiske israelske stats folkemorderiske intentioner mod uskyldige civile i Gaza," henviser den sydafrikanske nation til sin egen koloniale fortid under tysk besættelse for at fordømme Tysklands støtte til Israel ved Den internationale Domstol (ICJ). "På namibisk jord begik #Tyskland det første folkemord i det 20. århundrede i 1904-1908, hvor titusinder af uskyldige namibiere døde under de værste umenneskelige og brutale forhold. Den tyske regering har endnu ikke fuldt ud sonet for det folke drab, den begik på namibisk jord," skriver Namibias præsident Hage G. Geingob. "Tyskland kan ikke moralsk forpligte sig til FN's konvention mod folke drab, herunder soning for folke drabet i Namibia, og samtidig støtte det, der svarer til et holocaust og folke drab i Gaza."

Tyske landmænd slutter sig til afvisningen af den nationale

politik og kræver et nyt organiserende princip, en ny national retning.

I mellemtiden har USA's og Storbritanniens bombninger af militære anlæg i Yemen ikke resulteret i en dramatisk reduktion af houthiernes kapacitet, ifølge New York Times, som anslår, at kun en fjerdedel af Yemens angrebskapacitet er blevet sat ud af drift. De har dog dramatisk optrappet og udvidet krigsførelsen i regionen. En tidligere amerikansk diplomat i Yemen vurderer: "USA's og Storbritanniens bombekampagne i Yemen afspejler endnu en fiasko for Bidens diplomati: Han ønskede ikke en krig i hele regionen, nu har han fået en ... han ønskede fred i Yemen, nu er han i krig med houthierne – de, der rådede ham til, at det ville afskrække dem, tog helt fejl, det vil radikalisere dem yderligere!"

Resolutionen fra FN's Sikkerhedsråd, der giver et groft indtryk af noget, der tilnærmelsesvis ligner en retfærdiggørelse af angrebene, blev vedtaget med kun 11 stemmer. Rusland, Kina, Mozambique og Algeriet undlod alle at stemme for resolutionen og advarede om, at det ikke ville fungere at forsøge at løse problemerne med skibsfarten i Det Røde Hav uafhængigt af Israel-Gaza-konflikten. "Kan dette genoprette freden i Det Røde Hav?" spørger en leder i Global Times om angrebene. "Svaret er tydeligvis nej."

Det er næsten et mirakel, at konflikten indtil videre ikke er blevet optrappet til direkte at involvere Iran, en ledende nation i det, som Netanyahu med stor originalitet omtaler som en ondskabens akse.

Verden kan ikke overleve på en række midlertidige mirakler af denne slags.

Hvad der er brug for, er et aktivt mirakel: At erstatte geopolitisk overherredømme med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er fri for både den militarisme og dominans, som det angloamerikanske NATO udøver, og den anti-

humane malthusianisme, som briterne er eksperter i at promovere som en "blød" form for mord.

Fremskynd diskussionen af Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at skabe et sådant mirakel!

Foto: Munich, Germany farmer protest, January 8. EIRNS/Werner Zuse

---

USA og Storbritannien bliver slyngler og dræber mennesker og institutioner; den Globale Majoritet er i fremdrift

Ikke korrekturlæst

13. januar 2024

Mindre end 24 timer efter Sydafrikas præsentation af sagen om Israels folkedrab i Gaza ved Verdensdomstolen, bombede USA og Storbritannien Yemen, og USA gentog luftangrebet igen natten efter. USA's FN-ambassadør Linda Greenfield-Thomas forsvarede angrebene og fortalte FN's Sikkerhedsråd i går, at luftangrebene "var i overensstemmelse med international lov og i udøvelse af FN's iboende ret til selvforsvar, som afspejlet i artikel 51 i FN-pagten."

Men ingen løgne og retorik kan dække over det faktum, at USA og Storbritannien er blevet slyngler og bevidst har dræbt

mennesker og også institutioner.

Storbritannien handlede utilsløret med denne hensigt i forhold til Ukraine i går. Premierminister Rishi Sunak tog til Kiev og underskrev, hvad han kaldte en "historisk" aftale om britisk militær opbakning til Ukraine. I sin officielle erklæring sagde han: "Den skelsættende aftale er tænkt som det første stop i udviklingen af et urokkeligt hundredeårigt partnerskab" mellem de to lande. Ukraines præsident Zelenskyy roste handlingen og antydede, at Ukraine vil blive medlem af NATO undervejs, og sagde: "Dette er et signal til verden: Ukraine er ikke alene." I næste uge er der planlagt endnu en runde af våbenløfter til Ukraine på mødet i Ramstein i Tyskland i Ukraine Forsvarsgruppen; og de falske ukrainske "fredsforhandlinger" finder sted i Schweiz i morgen, – baseret på Zelenskyys ensidige krav.

Betydningen af disse forskellige tiltag? Ikke alene handler USA og Storbritannien for at sprede konflikt og blodbad, men deres slyngelagtige stil er i sig selv et dække for, at der har været planlagt beredskab og scenarier lang tid i forvejen for at udvide krigsførelsen. Hvad angår det farlige scenarie med at fremprovokere en krig mod Iran, advarede senioranalytikeren Gilbert Doctorow allerede i oktober sidste år om, at det "giver mere mening at tolke Joe Bidens udsendelse af et amerikansk hangarskib og andre flådefartøjer tættere på Israel som forberedelser til et angreb på Iran end som forberedelser til at angribe Hamas' byguerilla i Gaza." (9. oktober 2024, "Den iranske interesse i Israel-Hamas-krigen

Over for al denne ondskab står de mange udtryk for menneskehedens alternativ: våbenhvile, forhandlinger om fred og initiativer til udvikling. I dag fandt der store gademarcher og demonstrationer sted i dusinvis af byer over hele kloden. I Washington, D.C., kom mange tusinde mennesker fra hele landet til March4Gaza for at demonstrere for moral i hovedstaden.

Faren er en optrapning af krigsførelsen i mange retninger – Libanon, Yemen og Rødehavsområdet – og Irans provokationer. “Vi er meget tæt på en regional krig,” advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Hun bemærkede, at den såkaldte “regelbaserede orden er smidt ud af vinduet”, og at vi befinder os i en periode med jungleloven.

Men vi er på dette bristepunkt på mere end én måde, bemærkede Zepp-LaRouche. Se på, hvad Sydafrika gjorde. Det var ikke “nyt”, at Israel begår folkedrab, men den sydafrikanske præsentation i Haag den 11. januar var vandtæt og stærk, og det er “nyt”. Vi befinder os i en fase, hvor vi skal afgøre, hvilken orden og hvilke principper der skal være gældende.

I denne proces er der kritiske kræfter i bevægelse. Kinas udenrigsminister Wang Yi er i Egypten, den første nation i den lange tradition med kinesiske diplomater, der starter hvert nye år med en rundrejse til flere lande i Afrika, men Wang Yi skal have et vigtigt møde med generalsekretæren for Den Arabiske Liga, der har base i Kairo. Både Kina og Den Arabiske Liga, såvel som Rusland og Organisationen for Islamisk Samarbejde og deres medlemslande, har opfordret til en fredskonference om Mellempøsten så hurtigt som muligt.

Den Internationale Fredskoalitions, Schiller Instituttets og andre interventioners rolle er afgørende. Se på engagementet fra de næsten 2.000 internationale organisationer, der har underskrevet og cirkulerer skrivelsen, der opfordrer lande til at indgive interventionserklæringer til Verdensdomstolen, der støtter Sydafrikas sag, der påberåber sig folkedrabskonventionen mod Israel.

Se på den landsdækkende aktionsuge fra 8.-15. januar, hvor landmænd og allierede i Tyskland gør oprør og afviser den inkompetente og umoralske regering i Berlin. Mandag den 15. januar vil der være en kæmpe demonstration i Berlin.

I den forbindelse er det bemærkelsesværdigt, at Scholz-

regeringen den 12. januar annoncerede, at Tyskland vil indgive en tredjepartsindsigelse i Haag til støtte for Israel og imod Sydafrika. Ifølge dagens Times of Israel sagde den tyske regerings talsmand, Steffen Hebestreit, at Tyskland modsætter sig Sydafrikas handling som en "politisk instrumentalisering" af FN's folkedrabskonvention.

Dette understreger blot den positive virkelighed, som bøndernes og andres oprør mod den tyske regering har, og hvor vigtig den er for verden. Helga Zepp-LaRouche har skrevet en erklæring til masse-cirkulation i Tyskland den 15. januar: "Nej, der er en grænse for tyrannens magt! Støt de modige tyske befriere!"

Foto: March4Gaza på Frihedspladsen i Washington, DC, 13. januar. EIRNS/Stuart Lewis

---

Retfærdigheden indtager fremtiden

(EIRNS) – 11. januar 2024

Sydafrikas sønderlemmende præsentation ved Den Internationale Domstol gennem timevis af præsentationer, der på kraftfuld vis dokumenterede staten Israels overtrædelser af folkedrabskonventionen, kræver et svar både fra domstolen og fra verden. Det er en historisk dag, som markerer et paradigmeskifte i verden. En nation fra det Globale Syd har krævet anvendelse af principper, som den anglo-amerikanske NATO-blok italesætter, men ikke overholder.

Den Sydafrikanske Republiks præsentation blev indledt med udtalelser om "den igangværende Nakba" mod det palæstinensiske

folk, den "apartheid", de lider under, og behovet for at anerkende, at "intet angreb, uanset hvor alvorligt det er, kan retfærdiggøre denne vold." Det juridiske argument i seks dele beskrev i detaljer de handlinger, der er foretaget i strid med afsnit 2a, b, c og d i folkedrabskonventionen, gennem direkte drab, gennem tilbageholdelse af de vigtigste levnedsmidler for at få befolkningen til at gå til grunde, gennem ødelæggelse af sundhedsvæsenet og ved at gøre det umuligt for kvinder at føde sikkert. Af alle de katastrofalt sultne mennesker i verden befinder fire ud af fem sig i det lille Gaza! Advokaterne behandlede spørgsmålet om hensigt og citerede udførligt fra regeringseksperter, der opfordrede til kollektiv afstraffelse og udbredt ødelæggelse, og de deraf følgende udtalelser fra soldater, der afspejlede deres regerings synspunkter. Behovet for hurtig handling fra domstolens side kræver, at man indfører midlertidige foranstaltninger mod staten Israel og kræver, at den indstiller sin invasion og stopper sine handlinger, der forhindrer liv.

ICJ's status og værdien af selve retsstatsprincippet står på spil, hævder Sydafrika. Hvis loven ikke gælder ensartet, er det så virkelig en lov? Eller giver magt ret?

Hvis domstolen dømmer til fordel for Sydafrikas ansøgning, vil det være en stor sejr for landet, og for dem der officielt har støttet ansøgningen – herunder Pakistan, Bangladesh, Malaysia, Maldiverne, Namibia, Bolivia, Tyrkiet, Nicaragua og adskillige FN-menneskerettighedseksperter – et klart eksempel på en international institution, der indtager en stærk holdning over for den angloamerikanske politiks overherredømme.

Men retfærdighed er ikke bare at stoppe angrebet. Retfærdighed er ikke fravær af krig. Hvilken bekræftelse af retfærdighed vil fremtiden bringe?

Fred er ikke en tilbagevenden til 6. oktober! Før Hamas' invasion den 7. oktober levede hele den region, der populært betegnes som Mellemøsten, i en forfærdelig virkelighed, som en

kedel af konflikt, der bevidst blev opretholdt med geopolitiske formål for øje, en uholdbar og uretfærdig spænding.

Løsningen kræver anerkendelse af en palæstinensisk stat i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 242, som blev enstemmigt vedtaget af Sikkerhedsrådet i 1967. Dette er det første skridt mod en langsigtet løsning, såsom to-statsløsningen, der støttes af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche.

Men den fulde løsning er ikke lokal, ikke regional, men international. Kina har foreslået en international fredskonference for at udvikle en varig vision for at realisere palæstinensisk-israelsk og arabisk-israelsk fred.

Og en sådan fred er udelukkende mulig gennem en fremtidsorienteret udvikling – herunder Oase-planen for regional udvikling – alt sammen muliggjort gennem et nyt paradigme for strategisk og økonomisk tænkning.

Sydafrikas handling ved ICJ peger i retning af dette nye paradigme.

(USA's og Storbritanniens angreb på houthierne – der behandler deres involvering i skibsfarten i Det Røde Hav som noget, der kan adskilles fra løsningen af Israel-Palæstina-situationen – er en afspejling af det gamle paradigme).

Og i en tilsyneladende ikke-relateret, men sammenfaldende udvikling, har de ugelange protester, som titusindvis af landmænd i Tyskland har gennemført for at afvise deres seneste regerings totale krig og angiveligt "grønne" politik, forbløffet eliterne i ikke bare denne nation, men i hele den transatlantiske verden.

For pludselig at indføre positive, holdbare og virkelig menneskelige helhedsløsninger må de principper, der ligger til grund for disse løsninger, være kendt, formidlet og anvendt,

for vellykket handling, og der skal ageres nu. Zepp-LaRouches ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er begyndelsen.

Foto: International Court of Justice hearing. Credit ICJ

Sydafrikas sag ved Den Internationale Domstol angående Israels folkedrab i Gaza

Ikke korrekturlæst

11. januar 2024 (EIRNS) - Den sydafrikanske menneskerettighedsadvokat Adila Hassim præsenterede sit lands sag for Den Internationale Domstol i dag, angående Israels igangværende folkemord i Israel. Andre medlemmer af Sydafrikas team præsenterede andre facetter af sagen, herunder de igangværende folkemorderiske konsekvenser, der kan forventes (fra spredning af sygdomme osv.) og de udtrykte hensigtserklæringer fra Israels ledelse om at udslette civilbefolkningen og ødelægge landet.

Efter at have forklaret Israels kontrol over Gaza, "dets territorialfarvande, landovergange, vand, elektricitet, elektromagnetiske område og civile infrastruktur i Gaza, såvel som over centrale regeringsfunktioner," og at det kontrollerer al adgang ind og ud, skitserede Hassim "de tungeste konventionelle bombekampagner i den moderne krigsførelses historie, ", der har dræbt mere end 22.000 palæstinensere på 13 uger, og den "umiddelbare risiko for at dø af sult,

dehydrering og sygdom som følge af Israels fortsatte belejring, ødelæggelsen af palæstinensiske byer, den utilstrækkelige hjælp, der er blevet tilladt til den palæstinensiske befolkning, og umuligheden af at distribuere denne begrænsede hjælp, mens bomberne falder. “

Der er fire niveauer af folkemord:

1. Massedrabene er nu oppe på 23.210, “hvoraf mindst 70% menes at være kvinder og børn,” plus yderligere 7.000 “stadig savnede, formodet døde under murbrokkerne... De er blevet dræbt, hvis de ikke har evakueret de steder, de er flygtet til, og endda mens de forsøgte at flygte via israelsk erklærede sikre ruter... Alene i de første tre uger efter den 7. oktober anvendte Israel 6.000 bomber om ugen. Mindst 200 gange har de indsat 2.000-punds bomber i sydlige områder af Palæstina, der er udpeget som sikre.” Sådanne “bomber er nogle af de største og mest destruktive bomber, der findes... Israel har dræbt et hidtil uset antal civile med fuld viden om, hvor mange civile liv hver bombe vil tage... Omfanget af palæstinensiske drab på børn i Gaza er så stort, at FN-chefer har beskrevet det som en kirkegård for børn.”

2. “Påførelse af alvorlig legemlig eller psykisk skade” omfatter nu omkring 60.000 “sårede og lemlæstede”. Igen er størstedelen af dem kvinder og børn.”

3. “Israel har bevidst indført forhold i Gaza, som ikke kan opretholde liv, og som er beregnet til at medføre dets fysiske ødelæggelse.” Israel opnår dette på mindst fire måder.

a. For det første ved at tvangsforflytte omkring 85% af Gazas befolkning, begyndende med en ordre den 13. oktober til mere end 1 million om at evakuere inden for 24 timer. ” Det krævede øjeblikkelig bevægelse, hvor man kun tog, hvad man kunne bære, samtidig med at ingen humanitær hjælp var tilladt, og brændstof, vand, mad og andre livsfornødenheder bevidst var blevet afskåret. Det var helt klart beregnet på at ødelægge

befolkningen.” Samtidig blev deres hjem ødelagt “hvilket efterlod mindst en halv million palæstinensere uden noget hjem at vende tilbage til... Der er overhovedet ingen tegn på, at Israel påtager sig ansvaret for at genopbygge det, de har ødelagt. I stedet fejres ødelæggelserne af den israelske hær.” Der blev vist video af soldater, der ” frydefuldt detonerede hele boligblokke og bytorve...”

b. Den bevidste skabelse af “udbredt sult, dehydrering og hungersnød. Israels kampagne har drevet Gazas indbyggere til sulTEGRÆNSEN. Hele 93 % af befolkningen i Gaza er ramt af sult på et niveau, der ikke er set før. Af alle de mennesker i verden, der i øjeblikket lider af katastrofal sult, befinder mere end 80% sig i Gaza.” Eksperter forudser flere dødsfald “på grund af sult og sygdom end luftangreb”. Og alligevel fortsætter Israel med at forhindre effektiv levering af humanitær hjælp,” både ved at begrænse hjælpen og ved at lamme forsyningen gennem konstante bombardementer.

c. “Israel har bevidst skabt forhold, hvor palæstinenserne i Gaza nægtes tilstrækkeligt husly, tøj eller sanitet.” Befolkningen er berøvet tilstrækkelig beklædning, rent vand osv., hvilket har ført til “en voldsom stigning i udbrud af smitsomme sygdomme” og en voldsom stigning af diarré hos børn under fem år – en 20-dobling.

d. Sundhedsinfrastrukturen “er blevet fuldstændig udslettet.”

4. Med hensyn til 2d, “Indførelse af foranstaltninger, der har til formål at forhindre fødsler i gruppen”, påpegede Hassim, at det skete gennem handlinger som blokering af medicinsk udstyr beregnet til fødsler. Resultatet er, at 25 ud af de 180 kvinder, der føder på en given dag, har fødselsrelaterede komplikationer og ikke får nogen medicinsk hjælp.

Foto: Adila Hassim before the International Court of Justice.
UN News

Webcast med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og leder

Tyske landbrugsprotester afslører verdens faktiske tilstand: "Dette er kun toppen af isbjerget"

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 10. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og leder af Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 10. januar 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Hvis du har kommentarer eller spørgsmål, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Jeg vil gerne åbne vores diskussion med at bede om din vurdering, Helga, af to ekstremt vigtige udviklinger: Den ene er de traktorer, der ruller gennem Tyskland i protest mod regeringen og EU's politik generelt, hvilket samler stor støtte fra befolkningen; og den anden er den høring, der finder sted i morgen ved Den Internationale Domstol om en begæring fra Sydafrika om at finde Israel skyldig i folkedrab mod befolkningen i Gaza i henhold til folkedrabskonventionen

fra 1948. Det afspejler et skift fra passivitet og accept af skandaløse politikker til, hvad der ser ud til at være en ændring med hensyn til uvilje mod at acceptere den slags politikker. Ser du disse begivenheder som en indikation af, at tidevandet er ved at vende, at flere mennesker vil være villige til at stå frem og sige fra? Og tror du, at det er en afspejling af det mod, som lederne i det Globale Syd har udvist ved at lade deres stemmer blive hørt?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, det vil jeg bestemt sige, – for at starte med situationen i Tyskland: Jeg tror virkelig, det er begyndelsen på en afgørende forandring. Og det er en afgørende ændring, fordi landmændene, som i meget, meget lang tid har protesteret og klaget over de forskellige regerings politik, som har stået på i lang tid, men som er blevet optrappet med denne ubeskrivelige såkaldte “gadelygtekoalition”, som alle er enige om er den værste regering, Tyskland har haft siden Anden Verdenskrig, nu er kommet i udbrud. Fordi landmændene, og mange andre med dem, men især landmændene, udtrykker meget klart, at de ser deres eksistens truet gennem en kombination af stadig større nedskæringer – denne gang tilskuddene til dieselbrændstof, men også masser af bureaukratiske regler, der har gjort deres liv umuligt, at de ikke har kontrol over deres priser – så dette er brudt ud nu.

Men jeg tror, at det, der kommer ud af dette, er meget, meget – og jeg må rose de tyske landmænd. Jeg tror, at alle tyskere er ekstremt stolte over, at et udsnit af befolkningen, hvor man i lang tid spurgte folk i Tyskland, “hvad synes du?”, har gjort det samme. 99 % af befolkningen ville sige: “Tyskland er på vej mod afgrunden. De nuværende magthavere er ved at ødelægge alt det, som generation efter generation har bygget op efter Anden Verdenskrig,” men så ville de normalt tilføje, “der er ikke noget at gøre.” Og både koalitionsregeringen og oppositionen blev betragtet som relativt ens – med undtagelse af AfD, men mange troede, at det var noget, man virkelig kunne stemme på på grund af meget problematiske kredse inden for

AfD.

I lang tid så den tyske situation virkelig forfærdelig ud, fordi den tyske økonomi brast og kollapsede, og især efter sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, hvor alle har mistanke om, at Seymour Hersh har ret i, at det var USA, der gjorde det, og kræver en undersøgelse; Men folk vidste, at det frygtelige sammenbrud i den tyske økonomi, i det tyske landbrug, for en stor dels vedkommende var resultatet af sanktionerne mod Rusland, som Tyskland i virkeligheden blev tvunget til at gennemføre som en del af den generelle transatlantiske politik, men også stigningen i energipriserne, da gassen fra Rusland ikke længere var tilgængelig. Så alle havde en fornemmelse af, at landet var på vej ned og ned og ned, og at der ikke var nogen kræfter, der havde modet til at gøre noget ved det. Og nu havde vi i mandags [8. januar] mere end 100.000 traktorer, og der er mange videoer, der cirkulerer på internettet: 100.000 traktorer er meget! En masse lange, lange, lange køer. Demonstrationerne fandt sted i 100 byer, i alle 16 stater, og de blev støttet af lastbilchaufførerne, af arbejdere fra byggesektoren, der kom med deres lastbiler eller cementmaskiner eller andre byggekøretøjer; og også håndværkere. Og hvis man kører gennem nogle byer i Tyskland, kan man se skilte i vinduerne, hvor der står: "Vi støtter de tyske landmænds kamp."

Så jeg tror, at dette nu er begyndelsen på noget, hvor jeg ikke kan se, hvordan det kan fortrydes, fordi landmændenes handling har givet dem en ny følelse af tillid til, hvad de kan gøre. Og hvis du lytter til dem, var de ekstremt fredelige, i modsætning til et ondskabsfuldt forsøg på forhånd på at kriminalisere det og sige, at det var undergravet af højreorienterede kredse. Så forsøgte de at blæse en hændelse op, hvor økonomiminister Habeck kom tilbage fra en ø i Nordsøen, og da hans færge forsøgte at lægge til kaj i Slesvig-Holsten, var der bønder, der ville tale med ham. Hvis man rekonstruerer det, skete der ikke noget stort; det var

ikke et voldeligt angreb, men kaptajnen på færgen besluttede at vende færgen og ikke lægge til der med Habeck. Dette blev blæst op som en stor, stor ting, at dette er tegnet på, at bønderne forsøger at vælte staten. Jeg tror ikke, der var noget af den slags. Den tidligere leder af politiets fagforening, Rainer Wendt, latterliggjorde alle disse forsøg, og alle roste bønderne, politiet, de roste samarbejdet mellem dem.

Så jeg synes, det var en fremragende demonstration af statskunst, af virkelig at tage ansvar, og det vil fortsætte, tror jeg, indtil den såkaldte gadelys-koalition tager nedskæringerne tilbage, hvilket vi får at se. Der er flere demonstrationer hele ugen. Næste mandag, den 15. januar, har de indkaldt til en stor, national demonstration, og hele ugen vil de lokale demonstrationer fortsætte med at afskære adgangen til motorveje og blokere veje. Og i dag strejker lokomotivførernes fagforening i tre dage.

Så jeg tror, der er ved at ske et skift i Tyskland, og det gode er, at det også bliver rapporteret af alle medier, at omkring 90% af befolkningen støtter landmændene, og kun 10% klager: "De forstyrrer mit daglige arbejde." Men folk forstår virkelig, at de tyske landmænd kæmper for hele Tyskland. Så det er fremragende.

Og der er landmænd fra hele verden, der sender støttetelegrammer, og hvis du lytter til dette show, uanset om du har noget at gøre med landbrug eller ej, så send dine støttetelegrammer, lav korte videoer til de tyske landmænd, fordi de nu er spydspidsen i kampen for at bringe økonomien tilbage til et fornuftigt grundlag.

Nu til den anden begivenhed, du nævnte: I morgen starter høringen i Haag om den sydafrikanske regerings krav om at undersøge, om Israel begår folkemord i Gaza, og der er nu mange organisationer og mange enkeltpersoner, ja, hundredvis af organisationer, der er gået sammen om at støtte Sydafrika.

Og her vil jeg igen sige, at det er et tegn i tiden, at der er et land i det Globale Syd, i Afrika, i BRIKS, der tager det moralske lederskab for at forsøge at stoppe det, der foregår i Gaza, som er helt forfærdeligt og bliver værre dag for dag. Det anslås nu, at tusindvis af mennesker dør af sult og tørst hver dag. Og det anslås, at en fjerdedel af hele Gazas befolkning, dvs. 500.000 mennesker, i løbet af de næste måneder er i umiddelbar fare for at dø af sygdom på grund af sammenbruddet i de sanitære forhold: Intet rent vand eller den slags.

Det er super, supervigtigt, at der kommer en våbenhvile, og at fredsforhandlinger og en omfattende tilgang, som den Kina har foreslået til en Mellempøstkonference, bliver sat på dagsordenen. Men det faktum, at et land i det Globale Syd, og ikke i den såkaldte "værdibaserede, vestlige regelbaserede orden", udviser dette moralske lederskab, synes jeg også er et tegn i tiden. Det betyder bare, at lederskabet er ved at skifte til det Globale Syd, fordi Vesten tydeligvis har mistet grebet om det.

SCHLANGER: Helga, du svarede på en måde på det, men vi har et spørgsmål fra en, der spurgte: "Støtter den tyske befolkning landmændenes protest?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg synes, det er et meget, meget vigtigt tegn. I tidligere kampe har der været misforståelser og så videre, men denne gang er det af den grund, jeg allerede har været inde på. Jeg har haft mange diskussioner det sidste år, og uanset hvem man talte med, bagere, landarbejdere, iværksættere, Mittelstand-ledere, sagde de alle: "Tyskland er ved at kollapse!"

Det er ved at kollapse: Der sker en absolut indskrænkning af industrierne på mellemniveau, mange byer bliver spøgelsesbyer, hvor butikker lukker i bymidten, restauranter lukker, og det har alt sammen at gøre med de høje energipriser, og hvis kunderne bliver fattigere, så går de ikke så meget i

restauranter og butikker. Så denne intervention fra landmændene, og der er det gode, at den officielle landmandsforening, Deutscher Bauernverband, og den slags alternative organisation, Land schafft Verbindung, som har eksisteret mere spontant i nogen tid; men tidligere var de aldrig på samme side. Nu arbejder de sammen, og jeg synes, det er ekstremt vigtigt. Desuden er der stor opbakning fra, jeg vil næsten sige, alle befolkningsgrupper har repræsentanter, der har udtrykt deres støtte. Det er ekstremt vigtigt.

Og jeg har en fornemmelse af, at dette kunne være begyndelsen på en ændring af situationen i Tyskland, ved at hævde flere suveræne rettigheder, flere af Tysklands reelle interesser, som i den seneste tid er blevet fuldstændig trampet på af de såkaldte "tidligere" besættelsesmagter, men nogle af dem tror stadig, at de er det, og forsøger at diktere politikker i Tyskland, som er absolut skadelige for Tysklands interesser – og jeg tror, at dette nu udgør regningen for det.

SCHLANGER: I forbindelse med det, du lige har sagt, har vi et spørgsmål fra Philip, der spørger: "Er de tyske beslutningstagere klar over, at USA's ødelæggelse af Nord Stream-rørledningerne var en forræderisk handling fra deres såkaldte allierede? Og er det muligt, at dette vil fremprovokere en eller anden form for handling for at holde USA ansvarlig for, hvad de har gjort?"

ZEPP-LAROCHE: Det var måske ikke i mainstreammedierne, fordi de helt latterligt solgte alle dækhistorierne om, at det var en yacht med nogen fra Polen og en ukrainsk besætning, og det var dækhistorien, mens mange militærekspertter påpegede, at man ikke kan lave sådan en eksplosion, der kan sabotere Nord Stream-rørledningerne, med den slags udstyr på en sejlbåd – man har simpelthen ikke det rette udstyr til dybdedykning osv. Så medierne præsenterede altid disse dækhistorier, og der var ingen diskussion!

Regeringen, Scholz, som i februar 2022 var til denne berømte

pressekonference med Biden. Herr Biden sagde, at vi har måder at afslutte Nord Stream-rørledningen på, og journalisten spurgte så en anden gang, hvad der var med den, og han sagde noget i retning af, at "vi vil gøre det af med den." Og Scholz stod ved siden af Biden, som en lille "puddel under bruseren" (det er en tysk talemåde), en "våd puddel", som vi siger. Og det faktum, at den tyske regering ikke er i stand til at repræsentere det tyske folks interesser, og at hele den tyske økonomi er ved at kollapse som følge heraf, det var ikke i mainstream-nyhederne!

Men jeg kan forsikre dig om, at det var genstand for mange diskussioner, og jeg tror, at det var en af hovedårsagerne til, at tilliden til regeringen blev udhulet, og at regeringen i meningsmålingerne lige nu ligger på et absolut lavpunkt. Det kan endda være, at hvis regeringen ikke indgår en aftale, og dette fortsætter, kan regeringen blive skubbet ud i løbet af meget kort tid. Det eneste problem er, hvordan man organiserer en opposition, der har værdi, når man for eksempel tænker på, at lederen af CDU er den tidligere europæiske chef for BlackRock, og det rejser nogle spørgsmål om, hvad CDU's politik vil være.

Men alt, hvad der ændrer den nuværende kurs, er godt og åbner op for en reel diskussion om, hvor Tyskland bør bevæge sig hen.

SCHLANGER: Nu har vi et spørgsmål fra Chris K., som bor i Panama, og som rapporterer om den overgang, der har været i gang i et stykke tid i Panama, fra at være en fysisk produktiv økonomi til en, der er baseret på finansielle tjenester, der udnytter dollaren. Han rapporterer, at skibstrafikken i kanalen er faldet, og at statens indtægter derfor er dalende. Og han spørger: "Hvordan vil lande som vores, Panama, overleve, når de er afhængige af finansielle tjenester relateret til dollaren? Hvordan kan de overleve? Hvad kan de gøre?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er klart, at denne kamp ikke er afgjort, og at den bliver mere og mere voldsom, for man kan faktisk se, at bestræbelserne på at øge dollarens rolle igen, klart bliver fremmet, som det er tilfældet i Argentina.

Men på den anden side tror jeg, at dette år, 2024, bliver et år, hvor det nye økonomiske system for BRIKS-Plus, det Globale Flertal, de lande, der tilsammen repræsenterer langt over 80-85%, som forsøger at skabe et nyt økonomisk system – måske endda en ny reservevaluta – men sætter økonomisk samarbejde på dagsordenen til gavn for alle deltagere, det bliver den dominerende tendens. Jeg tror, at med Ruslands BRIKS-formandskab, som startede den 1. januar for BRIKS-10, og mere end 30 lande, som har ansøgt om medlemskab i den næste periode, så er jeg overbevist om, at det vil blive den dominerende dynamik.

De lande, der stadig bruger et finansielt system, som kun er godt for spekulanterne, i det mindste i øjeblikket, før der sker et større krak, og som kun søger at maksimere profitten for en relativt lille del af befolkningen, mens det fælles bedste for det store flertal negligeres, vil efter min mening ikke vare evigt. Det var min afdøde mand, Lyndon LaRouches, forudsigelse i 1971, da Nixon erstattede de faste valutakurser med flydende; Han påpegede dengang, at hvis man fortsatte ad den vej, ville det uundgåeligt føre til et kollaps af systemet, og selv hvis det tog et halvt århundrede, hvilket er lidt længere, end vi kunne forudse, fordi vi ikke helt bedømte centralbankernes enorme metoder til at manipulere markederne, til at bruge hele derivatsystemet, men derivatsystemet kan være sømmet på kisten, fordi man nu har 2 billioner dollars i udestående derivater, der ikke kan indfries. Og jeg tror, at hele det spil er ved at være slut.

Så i en vis forstand er der håb. Det er ikke en afgjort kamp, for jeg kan se, at små lande, der befinder sig i en geografisk position som Mexico, hvor mange sagde: "Vi har kun to problemer: det ene er historien, og det andet er geografien" –

jeg tror ikke, at Panama er særlig langt væk fra et sådant dilemma. Men det faktum, at der nu er mange lande, der virkelig er beslutsomme, og som har stærke ledere – i BRIKS er der flere stærke ledere, og den sydafrikanske sag i Haag er blot endnu et bevis på en sådan ledelsesstyrke. Så jeg ville ikke opgive håbet og ville forsøge at holde ud.

SCHLANGER: Vi har et par spørgsmål mere, Helga. Du nævnte BlackRocks rolle. Vi har et spørgsmål fra en fast seer, som siger: "Du plejede at diskutere det militær-industrielle kompleks, eller MICIMATT, som Ray McGovern kalder det. Nu kalder du det det militær-finansielle kompleks. Afspejler det den rolle, som virksomheder som BlackRock, Vanguard og Silicon Valley spiller?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg vil foreslå, at du går ind på vores hjemmeside, hvor vi har et faktaark. For før jul startede vi kampagnen "Gør sværd til plovjern", fordi udgifterne til det militærindustrielle kompleks i Vesten, i USA, men også i stigende grad i Europa, er en så enorm ødelæggelse af fysisk velstand, at vi gik tilbage til dette gamle krav fra Esajas 2:4 om, at sværd skal gøres til plovjern. Der er mange, mange referencer i kirkens historie, hvor dette krav er blevet fremsat. Få dage senere kom paven med sit julebudskab, hvor han også krævede præcis det. I mellemtiden har mange flere religiøse ledere taget det op.

Så jeg tror, at ideen om, at man er nødt til at stoppe denne utrolige ødelæggelse af fysisk kapacitet og fysiske aktiver, som ville være så meget mere presserende for spørgsmål om det fælles bedste – infrastruktur, hospitaler, skoler, bare et enormt behov for at overvinde fattigdom, sult, at udvikle ferskvand; alle disse ting ville kræve præcis de kapaciteter, som nu bliver smidt væk i krig og ødelæggelse.

Så undersøgte vi, hvem der egentlig ejer disse militærindustrielle virksomheder, og det viser sig, at det ikke er de industrielle kræfter, men de finansielle kræfter på

Wall Street, i City of London og andre finanscentre, fordi de dybest set administreres, og deres aktier og anparter sælges af de store finansielle investeringsselskaber. Så du kan virkelig se, at navnet burde ændres fra "militær-industrielt kompleks" til i det mindste "militær-industrielt-finansielt kompleks", og så har du ejerskabet.

Hvad kan man gøre ved det? Vi arbejder på lovgivning; vi har skrevet et første udkast til USA, kaldet "The Swords into Plowshares Act of 2024." Vi vil lægge linket under webcastet, og vi arbejder på lignende lovforslag for andre lande. Dette må få en ende, for hvis man ikke gør det, og man bliver ved med at militarisere økonomierne, som det vanvittige EU nu foreslår, hvis man siger, at vi skal forberede os på krig med Rusland, hvilket er, hvad de åbent siger nu i Sverige, i Finland; eller i Tyskland, hvor forsvarsminister Pistorius siger, at vi skal gøre Tyskland "krigsparat" – hvem ønsker at blive "krigsparat"? Vi ønsker ikke at ende i en situation, hvor vi får Tredje Verdenskrig, for det ville være en krig, som ingen ville overleve!

Så enhver, der siger, at vi bør blive krigsparate, bør hellere gå til sin læge og få en henvisning til en anden læge (jeg vil ikke uddybe det, du ved, hvad jeg mener).

Men det her er vanvittigt. Vi burde absolut have en mobilisering af befolkningen for at omdanne militærindustrien til fredelig produktion, og så kunne vi finde løsninger på alting.

SCHLANGER: Og mens du svarede på det spørgsmål, var der nogen, der skrev: "Hvordan kan vi få Kongressen til at indføre 'Swords into Plowshares Act'?" Vi lægger det op i beskrivelsesdelen af webcastet. Og folk bør tage det ud og organisere sig med det. Læs det, studer det, få detaljerne om, hvad Helga lige diskuterede, med hensyn til hvem der styrer det militær-finansielle kompleks, og giv det til dit kongresmedlem. Og vær modig! Hold dig ikke tilbage.

Helga, vi har et par spørgsmål mere – et fra Stockholm, Sverige: “Selv hvis Sydafrika får retssagen mod Israel videre, hvilke officielle myndigheder har Den Internationale Domstol så? De har ikke en politistyrke, vel?”

ZEPP-LAROUCHE: Nej, men Den Internationale Domstol kunne foretage efterforskningen og så give hele pakken til Den Internationale Straffedomstol, som har en meget større jurisdiktion. Og jeg tror, at hvis en sådan sag bliver undersøgt, og den sydafrikanske regering allerede har leveret en 84-siders dokumentation, som er meget detaljeret og meget grundig, så er der allerede gjort et stort stykke arbejde. Hvis det blev undersøgt yderligere, og det blev et emne for offentlig diskussion blandt regeringerne i FN, i FN's Sikkerhedsråd, i FN's Generalforsamling og andre lignende fora, ville det ændre dynamikken.

For hele dette verdenssystem har kun fungeret, fordi der har været en enorm manipulation af den offentlige mening. Man havde ikke sandheden, men man havde de fortællinger, der blev promoveret – som for eksempel fortællingen om Gaza, der ændrede sig! I meget lang tid, flere måneder, var fortællingen, at det var alt Hamas ' angreb på Israel, der forårsagede alle disse problemer, og de udeladte fuldstændigt det faktum, at der var en overproportionel reaktion fra IDF, at den israelske hærs militære magt er så langt overlegen, at de afspærrede hele området og afskærmede folk fra mad, medicin-alt dette i lang tid blev ikke rapporteret, og det brød virkelig kun, måske for to uger siden, at nyheden blev så overvældende, så selv medierne, som i begyndelsen helt havde udeladt IDF ' s overreaktion, som klart derefter afslørede, at målet ikke kun var at straffe Hamas for dets angreb 7 oktober, men forskellige israelske ministre i mellemtiden kom ud og sagde åbent, at de ønskede at affolke alle palæstinensere, at de ønskede at overføre dem til Sinai, eller til Jordan, dybest set indrømmede de etnisk udrensning. Kun langsomt, langsomt ændrede fortællingen sig, og sandheden kom ud.

Så fordelene ved at have en sådan sag ved Den Internationale Domstol er, at sandheden og retfærdigheden igen får en chance for at blive synlig og hørt. Og det er, tror jeg, den absolutte forudsætning for enhver afhjælpning af situationen.

SCHLANGER: Vi har et par kommentarer. Louisa skriver: "Verden er mørk, og I oplyser den. Tak for det, som I gør." Og en anden skrev ind og sagde: "Jeg vil hurtigst muligt komme efter mit kongresmedlem med denne lov." Så var der en ved navn "Violin Hunter 2", der sagde, at "Tyskland skal holde op med at støtte Ukraine." Det tror jeg, du er enig i.

Har du noget at tilføje for at afslutte diskussionen i dag?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes virkelig, at folk skal blive aktive. Dette er et øjeblik, hvor det ikke er tilgiveligt at være passiv, sidde på sofaen eller sidde et hvilket som helst sted og ikke bevæge sig. For der er perioder, hvor der i lang tid ikke sker noget, og folk har en vis grund til at sige, "åh, man kan alligevel ikke gøre noget," hvilket er en sætning, jeg ville forbyde med straffen for fangehul for længe siden. Jeg sagde, at hvis nogen siger det, skal de 10 år i fangekælder, fordi det demoraliserer andre mennesker.

Spørg til side, jeg tror, at lige nu er det øjeblik, hvor man har – jeg vil ikke sige, at det er som i 1989, men det kan blive det. Husk på, at i 1989, da millioner gik på gaden i Østtyskland, faldt muren, og der var i en kort periode en chance for det, vi kalder "menneskehedens stjernestund". Vi ved nu, og vi har endda udgivet en bog om det, at den chance i '89 gik tabt af mange årsager: En af grundene var geopolitik, at den tyske genforening med mulighed for en fredensorden, der inkluderede Rusland, tydeligvis ikke var i USA's, Bushs, Margaret Thatchers og Mitterrands planer i Frankrig. Så der blev helt sikkert manipuleret for at kvæle det potentiale.

Hvis man nu spørger folk fra Østtyskland, hvad de tænker om 1989, har de naturligvis et ret bittert syn på det. De mener,

at de blev overtaget af vestlige imperialistiske kræfter, at hele deres livsværk blev annulleret, så der er meget bitterhed i Østtyskland, og jeg tror, at det er en del af grunden til, at de aldrig troede på fortællingen om årsagen til krigen i Ukraine, fordi deres egen oplevelse var meget anderledes.

Men jeg tror, vi kan tage ved lære og sige, at hvis et system er på vej ned, som det beskrives i Uafhængighedserklæringen – jeg har ikke de præcise ord nu, men I kender det alle – at man kan udholde en forkert regering i meget lang tid, men at der så kommer et tidspunkt, hvor man er nødt til at ændre den, så er det det samme emne som i Wilhelm Tell, skuespillet af Friedrich Schiller, der har de smukke formuleringer, præcis som i Uafhængighedserklæringen, at der er uomstødelige rettigheder, der hænger ned fra himlen. Og nogle gange er man nødt til at række ud og bringe disse stjerners kræfter ned på jorden. Jeg ændrer det en lille smule, men grundlæggende er ideen, at disse uomstødelige rettigheder er der, de er en del af skabelsen, en del af universet, og de fungerer.

Og forhåbentlig, i betragtning af at vi nu har denne utrolige forandring med de tidligere kolonilande, der rejser sig, ønsker de ikke at være i denne position længere, og de tager skridt til at udvikle sig selv. Hvis det eneste, vi skal gøre, er, at folk i Vesten, i USA, i de europæiske lande på en eller anden måde danner institutioner, der siger, at vi er nødt til at samarbejde med det globale syd og skabe et nyt samarbejdsparadigme på hele planeten: Og alle problemer kan løses, hvis vi går den vej.

Så der er masser af grund til at være optimistisk. Men det kræver, at en masse mennesker bliver aktive. Så meld dig ind i Schiller Instituttet, bliv aktiv sammen med os: Vi har masser at lave.

SCHLANGER: Helga, tak igen for at være med i denne uge, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, tak, Harley!

Tyskland og Sydafrika: En anderledes klimaforandring

10. januar 2024

Nu, i begyndelsen af det nye år, er verden klar til at tale og høre om Zepp-LaRouches Ti Principper. Schiller Instituttets "Ti Principper"-tekst, der nu har cirkuleret i mere end et år, har altid haft til hensigt at katalysere en reaktion fra enkeltpersoner og institutioner og skabe en tidssvarende dialog mellem civilisationer og kulturer, der er fuldstændig utænkelig for de transatlantiske nationers afstumpede diplomati. Nu, med samvittighedserklæringerne fra jødiske borgere i Israel, herunder Knesset-medlemmer, der tilslutter sig Nelson Mandelas Sydafrikas begæring af en undersøgelse af, om Israel begår folkemord i Gaza ved Den Internationale Domstol; nu, med titusinder af landmænd, der går på gaden i Tyskland for at kæmpe for deres nations bedste; nu, hvor der skabes nye alliancer mellem nationer som Kina, verdens hurtigst udviklende videnskabelige magt, og Bolivia, som ønsker at drive sit folk frem til lighed med alle andre på planeten – nu kan dialogen om de ti principper for alvor indledes.

Potentialet for ægte, varig og positiv forandring, som det kommer til udtryk i BRICS Plus-landenes økonomiske og politiske handlinger og i denne uges nationale røre i de tyske gader, er åbenlyst i hele verden. Der er selvfølgelig også forandringer af negativ, voldelig karakter, som udvidelsen af unødvendig krigsførelse i hele verden. Mere bemærkelsesværdigt

er det dog, at der sker en ændring fra et døende system til et, der er ved at blive født, men som endnu ikke er her, og krigene og de finansielle krige er ofte reaktioner på dette. Der er to veje, som verden kan gå for at opnå systemisk, langsigtet, planetarisk forandring: Der er vejen for dem, der tror på magt, og der er vejen for dem, der tror på tvang. Resultaterne af at vælge tvangens vej er det, vi har set i Gaza, i Ukraine, Syrien, Irak, Libyen, Afghanistan; det vi tidligere så i Første og Anden Verdenskrig, og nu, hvor den tredje truer os. Hvad med den anden vej? Hvad er karakteren af en type magt, som er anderledes end tvang? Der er en magt i tilgivelse, i barmhjertighed, i forsoning – men er den større end tvangens, og hvis ja, under hvilke betingelser?

Pave Frans, en af de få transatlantiske ledere, som præsident Vladimir Putin sendte en jule/nytårshilsen til, foreslog i sine nytårsbemærkninger til Vatikanets diplomatiske korps, at den katolske kirke "kickstarter" en mobilisering omkring "jubilæumsåret 2025" nu i januar 2024. "I år forbereder Kirken sig på det hellige år, der begynder næste jul.... I dag, måske mere end nogensinde, har vi brug for et helligt år." De, der kender til begrebet jubelår, ved, at i den tradition skulle alle slaver frigives, al gæld skulle eftergives, og folk skulle søge tilgivelse og forsoning med fjender. Jubilæumsbegrebet er dybt rodfæstet i jødedommen, måske endda mere end i kristendommen, med dens syvårige cyklus, kaldet sabbatåret; hvert syvende år gælder den samme praksis – frigivelse af slaver, gældseftergivelse. Efter syv sådanne cyklusser, eller 49 år, kaldes det 50-året for "jubelåret".

Men uafhængigt af de jødiske eller kristne bekendelser kan vi finde en sådan idé i selve grundlaget for den vestlige civilisation, i Solon af Athens store digt fra det 5. århundrede f.v.t., Den athenske forfatning, som bringes i uddrag her:

Dette befaler min sjæl mig at lære athenerne:

En dårlig forfatning skaber uro i samfundet,

Men en god viser orden og sammenhæng,

Når den lægger bånd på forseelser.

Den glatter det ujævne ud; den kontrollerer grådighed, dæmper overmod,

Og udtørrer frugterne af hensynsløse impulser.

Den tager skæve domme og gør dem lige,

Blødgør arrogante gerninger, standser oprørske handlinger,

Og stopper galden fra alvorlige stridigheder. Alt under indflydelse af den,

Alt for menneskeheden bliver helt og klogt.

Friedrich Schiller skriver i sit historiske studie "Lycurgus' og Solons lovgivning":

"Det athenske folks tilstand på den tid var yderst beklagelig. Den ene klasse af mennesker ejede alt, den anden derimod slet intet; de rige undertrykte og udnyttede nådesløst de fattige... For de beløb, de lånte, måtte de betale enorme renter, og hvis de ikke betalte til tiden, blev de først tvunget til at sælge endog deres jord til deres kreditorer. Når de ikke havde mere at give, men alligevel skulle leve, blev de tvunget til at sælge deres egne børn som slaver, og til sidst, når også denne udvej var udtømt, tog de kredit med sikkerhed i deres egen person og måtte acceptere at blive solgt som slaver af deres kreditorer..."

"Solons far havde været en meget rig mand, men havde reduceret sin formue gennem velgørenhed, og den unge Solon måtte blive købmand i sine unge år. Hans ånd blev beriget af de rejser, som denne form for liv gjorde nødvendige, og af samværet med fremmede folkeslag, og hans geni udviklede sig i bekendtskabet

med fremmede landes vismænd. ...

“Den første handling, hvormed han begyndte sit arbejde, var det berømte edikt, kaldet seisachtheia, eller frigivelsen, hvorved al gæld blev annulleret, og det samtidig blev forbudt, at nogen i fremtiden skulle have lov til at låne på sin egen person.”

Dette er ideen om magt, forskellig fra ideen om tvang. Digteren Solon reciterede en ny form for republik fra grunden. Og for at demonstrere princippet om magt, snarere end “lovens bogstav og regel”, gik Solon frivilligt i eksil fra magten i ti år, så det athenske folk ville forstå, at forfatningen var deres, ikke hans. Denne “prometheiske” handling, og tankerne bag den, viser, hvorfor Solon blev kaldt “lovgiveren.” Lyndon LaRouche skriver i sin “In Defense of Strategy” fra 2000:

“Siden Solon af Athens eksemplariske reformer har de strategiske principper, der er forbundet med den globalt udvidede europæiske civilisations historie, reduceret de væsentlige spørgsmål om statskunst, herunder krigsførelse, til en aksiomatisk forskel mellem de to aksiomatisk uforenelige opfattelser af samfundet. Den ene, den klassiske republikanske forestilling, der udtrykker den klassiske græske tradition inden for videnskab og kunst, har været en politik, der fremmer en sandfærdig og retfærdig indsats for den generelle velfærd for alle mennesker og deres efterkommere, ved hjælp af menneskehedens øgede magt over naturen. Den modsatte, såkaldt romantiske opfattelse i statskunst og kunst, som i det gamle Babylon, Tyros, Delfi-kulten fra den pythiske Apollon og det hedenske Rom, har været styret af en relativ opfattelse, et oligarki og dets tilknyttede følge af lakajer, over et flertal af en menneskehed, der er degraderet til status som rent menneskeligt kvæg.

“Den moderne, suveræne nationalstatsrepublik, som den er beskrevet i den amerikanske Uafhængighedserklæring fra 1776 og i præambelen til den føderale forfatning fra 1789, tilhører den

første type; det britiske imperium, siden George I's tronfølge, har været et eksempel på den anden type."

De grundlæggende dokumenter og principper, der formulerede USA, hvoraf de fleste ikke længere undervises i det amerikanske skolesystem, kommer fra den samme "lovgiver"-kilde som Solons forfatning, eller den Westfalske Fredstraktat fra 1644-48, eller Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international strategi- og udviklingsarkitektur. Sådanne ideer kan ikke blot knyttes til jorden et bestemt sted. Uafhængighedserklæringen, som man for nylig hørte i ordene fra det israelske medlem af Knesset, Olef Cassif, der krævede at stå sammen med Sydafrika i dets søgen efter sandheden ved Den Internationale Domstol, viser, hvordan magtens vej betrædes i stedet for tvangens. "Når regeringen handler imod samfundet, staten og dens borgere, især når den ofrer dem og begår forbrydelser i deres navn på alteret for at opretholde sin eksistens, er det min ret og endda min pligt at advare om dette og gøre alt, hvad jeg kan inden for loven for at stoppe det." Det var Cassifs egen originale, spontane omskrivning af det princip i Den amerikanske Uafhængighedserklæring, der insisterer på, at: "Men når en lang række overgreb og magtmisbrug, der altid forfølger det samme mål, viser en plan om at reducere dem under absolut despoti, er det deres ret, det er deres pligt, at kaste en sådan regering af sig og sørge for nye vagter for deres fremtidige sikkerhed..."

Med rapporten, der blev offentliggjort den 29. december i The Guardian, og som beskriver, hvordan og hvorfor 500.000 flere palæstinensere sandsynligvis vil dø i løbet af det næste år i Gaza på grund af ødelæggelsen af sundhedsvæsenet, er modige stemmer begyndt at blive hørt i det jødiske samfund, stemmer, der måtte tale som vidner til deres forfulgte og endda udryddede forfædre, og fra hvem historien ikke ville forvente andet. Times of Israel rapporterede, at "tabene i Gaza har udhulet den jødiske enighed, og det samme har retorikken fra nogle højreorienterede medlemmer af premierminister Benjamin

Netanyahus koalition.” Americans for Peace Now sagde: “Af hensyn til civilbefolkningens sikkerhed og velbefindende i Israel og i Gaza må Biden-administrationen presse Israel til øjeblikkeligt at indstille fjendtlighederne og gå fra krig til fredsskabelse.”

Flere af disse udtalelser kan læses nedenfor.

Ja, der er klimaforandringer – men ikke af den type, som kong Charles plaprer løs om. De klimaforandringer, som nu har fyldt Tysklands gader med tusindvis af traktorer og lastbiler og hundredtusindvis af mennesker, genfindes i mange andre lande. Og klimaet er bestemt ved at blive varmere, på en ubehagelig måde for nogle.

Det er store ideer som Oase-planen og de mange andre økonomiske forslag fra Lyndon LaRouche og hans medarbejdere, sammen med vores ideer om videnskab og kultur, der giver os evnen til at komme i forgrunden på dette tidspunkt. De, der kaster sig ud i forandringens malstrøm, som organiserer sig i verdens gader og udfordrer andre borgere til at have modet til at ændre deres aksiomer, til at “tilslutte sig jubilæet” og befri menneskeheden og nationerne fra ubetalelig gæld og fra slaveri – lønslaveri eller slaveri uden løn – er den fremtidige magt.

Det er den magt, som vores modstandere ikke har og ikke kan besidde. Saltvandsfisk, der er placeret i et ferskvandsmiljø, er i fare. Med vores løsningsorienterede ideer og evnen til at kommunikere dem til andre, er vi i stand til at skabe et frisk hav af ideer, som fiskene i den gamle orden ikke kan svømme i. Det er skabelsens og produktivitetens kraft, der er større end nogen lovregel eller magtinstans, der nogensinde vil eksistere. Vi kan vælge at være de lovgivende, de måske ikke erkendte, men ikke desto mindre effektive lovgivere i verden.

Foto: Statue of Solon of Athens in the Library of Congress, Washington D.C. (EIR)

Tyske landbrugsprotester afslører verdens faktiske tilstand: "Dette udgør kun toppen af isbjerget"

Det plejede at være sådan, at regeringer eksisterede til gavn for deres befolkninger, og det forventedes, at de vedtog en politik med det formål. Imperialistiske og geopolitiske krige og andre spildte kræfter blev med rette set som forstyrrelser i forhold til regeringens egentlige mission – at føre deres nation og deres folk mod en bedre fremtid.

Men det lader til at være glemt, og regeringerne er i stedet blevet opslugt af en mærkelig, unævelig, allestedsnærværende størrelse, som kræver, at regeringerne sværger troskab til dens eksistens frem for alt andet – uanset offentlighedens interesser!

I årene efter mordet på John F. Kennedy så man en ændring væk fra de tidligere forpligtelser, som karakteriserede disse overlegne amerikanere og vesterlændinge i årene efter Anden Verdenskrig, såsom den fremadskuende ånd i rumprogrammet, forpligtelsen til videnskab og teknologisk fremskridt og den ægte indsats for at opretholde en varig fred i hele verden. Men de er blevet udvasket, ofte uden at de berørte befolkninger har bemærket det, og er i stedet blevet erstattet af esoteriske og meningsløse slogans som "demokrati". Alt imens har krige spredt sig over hele verden – sat i højeste gear efter 9/11 (11. september) – vestlige økonomier er stagneret og er nu ved at kollapse, mens fattigdom, depression, stofmisbrug og selvmord er skudt i vejret. Nu er

denne mærkelige størrelse endda begyndt at fjerne selv den mest basale forpligtelse til menneskeligt liv!

Tysklands tilfælde har måske været det mest ekstreme. Landet er gået fra at være verdens mest avancerede industrimagt i midten af sidste århundrede til at være en skygge af sig selv, efter at have lukket ned for sine atomkraftværker og sin adgang til russisk gas og olie. Lydigt har Tyskland fundet sig selv mere loyal over for diktaterne fra den "regelbaserede orden" og "at blive grøn" – nogle af denne fremtonings mumlen – selv mens dets egen befolkning lider som følge heraf. Dette nåede højdepunktet af absurditet, da anglo-amerikanerne sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften den 26. september 2022 og definitivt afbrød en af Tysklands vigtigste energilivslinjer fra Rusland, som de havde brugt år og milliarder af dollars på at opbygge. Det blev endnu mere pinligt, da præsident Biden indrømmede over for kansler Scholz, at han faktisk ville "sætte en stopper for projektet."

I dag er Tyskland, sammen med de fleste vestlige "demokratier", hovedkulds ved at kaste sig ud i en atomkrig mod Rusland og Kina, og støtter op for en sag om kriminel medvirken til folkemordet i Gaza – alt imens de går fallit på at betale for det. Og takket være Nord Stream-bombningens effekt på energipriserne og den overordnede forpligtelse til "grøn" politik, har Tysklands fødevarereproducenter nået et punkt, hvor de ikke længere kan overleve. Alt dette, og ikke et pip fra oppositionen.

Det er i denne sammenhæng, at man skal se denne uges udbrud af landsdækkende demonstrationer i Tyskland. Det er ikke en protest mod brændstofstøtte eller skatter, og det er heller ikke et udbrud af højreekstremistisk vrede. Et oprør er i gang, og i dette tilfælde får demonstranterne følgeskab af andre producenter fra hele Europa, som kræver bedre forhold – som kræver en fremtid.

Som en landmand sagde i et interview: "Det her er kun toppen

af isbjerget for at være ærlig, fordi ... vi står alle sammen om at slippe af med de politikere, der prøver at slippe af med os." Han fortsatte med at sige: "Vi er trætte af løgnene, vi er trætte af, at de prøver at fjerne vores job ... alle er trætte af politikere, der ikke aner hvad de taler om, som ikke har nogen uddannelse, som fortæller os, hvordan vores livsførelse burde foregå..." Vi har forsøgt at tale med dem og uddanne dem, "men nu har vi intet andet valg end at demonstrere."

Hvordan kan en regering undlade at støtte dem, der producerer fødevarerne, men alligevel gøre alt for at finansiere krige, der dræber og lemlæster titusinder og hundredtusinder i udlandet? Det er netop her, at LaRouche-bevægelsens forslag om at fjerne denne størrelse, dette militær-industrielle-finansielle kompleks og det imperium, det tjener, og omstille det til nyttig produktion, kommer ind i billedet.

I en diskussion med medarbejdere i dag insisterede Helga Zepp-LaRouche på, at denne begivenhed er "en utrolig vigtig begivenhed i Tyskland, fordi det blev sagt meget klart af flere af landmændenes ledere, at de tog mod til sig og trådte frem for at forsvare ikke kun landmændenes, men hele Tysklands interesser over for regeringen, som mange af dem karakteriserede som totalt skrammel ... og nu peger mange stemmer på, hvordan hele landbrugspolitikken ikke er udarbejdet af regeringen, men af Silicon Valley, Wall Street, BlackRock og de internationale karteller. Så jeg er ret sikker på, at den varige virkning vil være, at den naivitet, som de kunstigt forsøgte at skabe som en parallel virkelighed gennem de etablerede medier, har fået et permanent knæk. Og uanset hvad regeringen har tænkt sig at gøre ... vil det ikke blive glemt..."

Med den nuværende dynamik i BRIKS-Plus, der fejer hen over verden, og nu den kommende kamp ved Den Internationale Domstol anlagt af Sydafrika – hvor ikke kun Israel, men også hele den vestlige verdens fremtonende medskyld vil blive stillet for

retten – alt sammen i sammenhæng med det nylige massive udbrud af protester over hele verden i solidaritet med Palæstina og mod politikken for endeløs krig, bliver muligheden for et gennembrud åbenlys.

Derfor, konkluderede Zepp-LaRouche, haster det med at presse på for en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza og den fulde gennemførelse af en to-statsløsning sammen med Oase-planen for varig økonomisk udvikling i regionen. “Men samtidig er det klart, at vi har brug for en mere overordnet tilgang, som må være en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fordi denne geopolitiske konflikt må overvindes ved at ændre den geopolitiske konfrontation til et samarbejde mellem landene i det Globale Nord og landene i den Globale Majoritet.”

Foto: German farmers protest. EIRNS/Christopher Lewis

“I er mange, de er få

Den 7. januar 2024 (EIRNS) – Opgøret er fastsat. Sydafrikas holdning – at de sidste tre måneders massedrab, påstanden om en “kollektiv skyld”-doktrin og i virkeligheden Israels grimme og ulovlige etniske udrensningssaktioner med “blod og jord” skal bringes til ophør – kommer for Den Internationale Domstol den 11. januar. Ikke én ekspert i international lov, som har læst den 84 sider lange ICJ-ansøgning, har fundet en fejl i Sydafrikas detaljerede arbejde. Fra alle hjørner af kloden har eksperter forholdt sig til fakta om folkedrab og de 10 sider med citater fra israelske embedsmænd, der klart demonstrerer den forudgående hensigt om folkedrab.

Nøglen er LaRouche-Organisationens opfordring, der afmærker slagmarken for at vende verden fra helvede til fornuft.

Den internationale koalition for at stoppe folkedrab i Palæstina, som netop er blevet dannet og allerede støttes af over 600 grupper verden over, opfordrer lande til at slutte sig til Sydafrika: "Interventionserklæringer til støtte for Sydafrikas påberåbelse af folkedrabskonventionen mod Israel vil øge sandsynligheden for, at en bekræftende konstatering af forbrydelsen folkedrab vil blive håndhævet af FN, således at der vil blive taget skridt til at standse alle folkedrabshandlinger, og de ansvarlige for handlingerne vil blive holdt ansvarlige."

Israel har ikke været i stand til at finde en eneste international juridisk ekspert, der kan underminere den veldokumenterede sydafrikanske sag. Tværtimod har tre israelske embedsmænd givet Axios en kopi af et hastebrev fra Israels udenrigsministerium til dets ambassader, der instruerer dem i at presse deres værtslande til en "øjeblikkelig og utvetydig offentlig erklæring." Udenrigsministeriet går så langt som til at angive, hvordan deres erklæring skal lyde. Den skal "offentligt og klart erklære, at DIT LAND afviser de mest uhyrlige [sic], absurde og grundløse beskyldninger mod Israel." Panikniveauet er meget tydeligt. Desuden har ambassaderne fået besked på at handle i hast, da udtalelserne er nødvendige inden ICJ's høring den 11. januar. Ministeriet tilføjer, at Netanyahu agter at sende breve til verdens ledere ud fra samme betragtninger. Men efter at udenrigsministeriet blev afsløret af tre oprørte israelske embedsmænd, hvilken nation vil så underkaste sig en sådan taktik, som de så ofte har gjort tidligere?

I mellemtiden har en koalition af amerikanere udnævnt sig selv til "græsrodsdiplomater" og besøgt snesevis af konsulater, ambassader og FN-delegationer i sidste uge og opfordret dem til at slutte sig til Sydafrikas modige lederskab, herunder ved at indgive en "interventionserklæring" mod det igangværende folkemord.

Som Lyndon LaRouche plejede at sige, er det et spørgsmål om at

tage det 800 pund tunge kloakdæksel af hovedet, så man kan bruge den "knold" ordentligt.

Som digteren Percy Bysshe Shelley udtrykte det: "I er mange, de er få."

International Criminal Court. Credit UN Photo/ICJ-CIJ

Civilisationens slagmark: Verdensdomstolens høring i denne uge om israelsk folkedrab på palæstinensere

Ikke korrekturlæst

6. januar 2024 . Høringen den 11.-12. januar i denne uge ved Den Internationale Domstol (ICJ) i Haag om den sag, som Sydafrika anlagde den 29. december mod Israel for folkedrab på palæstinenserne, er en kampplads for civilisationens overlevelse. Det er tydeligt, at Sydafrika tager lederskab og viser mere ryggrad og mod end noget andet land i Vesten. Mange, mange nationer støtter det Sydafrikanske initiativ, sammen med organisationer, også blandt minoriteterne i Nord. "Dette er ugens afgørende slag," udtalte Helga Zepp-LaRouche i dag og bemærkede, at det "kun er begyndelsen," men hun opfordrede til massiv støtte til den Sydafrikanske aktion med det samme.

Den specifikke retssag, der er på tale denne torsdag, den 11. januar, er Sydafrikas krav om et påbud mod Israel om at stoppe krigsførelsen og overholde en våbenhvile. ICJ –

Verdensdomstolen, som den ofte kaldes, fordi den er en del af FN – har ikke selv midlerne til at gennemtvinge en våbenhvile, men den mobilisering, der allerede er i gang, kan skabe betingelserne for, at det kommer til at ske.

Efter at Verdensdomstolen modtog Sydafrikas anmodning i fredags, den 5. januar, udsendte Organisationen for Islamisk Samarbejde allerede dagen efter en erklæring, der hilste handlingen velkommen. OIC har 57 lande som medlemmer og 5 lande som permanente observatører, herunder Rusland. Siden da har flere individuelle medlemslande gjort en dyd ud af at udtrykke deres støtte til Sydafrikas initiativ, herunder Tyrkiet, Malaysia og den 4. januar Jordan.

Den jordanske udenrigsminister Ayman Safadi rapporterede til parlamentet, at Jordan er ved at forberede støttemateriale til den Sydafrikanske sag, i samarbejde med andre nationer. Og Safadi tilføjede, at mere materiale er ved at blive udarbejdet af OIC (i Jeddah) og Den Arabiske Liga (i Kairo), hvis sekretariat fik til opgave at gøre det i forbindelse med topmødet om Gaza den 11. november mellem medlemmer af disse organisationer i Saudi-Arabien.

I denne henseende er der også et øget samarbejde mellem Rusland og Kina og de Arabiske nationer, bemærkelsesværdigt på mange synlige måder. Dette er i tillæg til den åbenlyse kendsgerning, at fire af BRIKS' medlemslande befinder sig i den umiddelbare Palæstina-Israel-region: Egypten, Saudi-Arabien, Iran og U.A.E. Det russisk-arabiske samarbejdsforum opfordrede den 20. december til en snarlig international konference om Palæstina-Israel-krisen på sit sjette møde, siden det blev dannet i 2009. Dets næste møde vil blive afholdt i år i Moskva. Samarbejdsforummet mellem Kina og de arabiske stater, med 22 deltagende stater, er i øjeblikket meget aktivt, siden det blev grundlagt i 2004.

I mellemtiden fortsætter ødelæggelserne i Gaza. Situationen blev i dag opsummeret med ét ord, "ubeboelig", af Martin

Griffiths, FN's vicegeneralsekretær for humanitære anliggender og nødhjælpskoordinator, som den 5. januar udsendte en erklæring med titlen "Krigen i Gaza må ophøre."

Reaktionen fra det officielle Vesten? De taler om "bekymring", mens de sender våben til Israel. Og det samme gælder for Ukraine. I dag var EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik Josep Borrell i Libanon, og USA's udenrigsminister Tony Blinken var i Tyrkiet, hvor de hver især talte om, hvordan ledere i regionen bør udvise "mådehold" for ikke at sprede krisen, og om at øge den humanitære hjælp. Blinken vil fortsætte til yderligere otte lande i denne uge: Grækenland (Kreta), Jordan, Qatar, U.A.E., Saudi-Arabien, Israel, Vestbredden og Egypten.

USA's holdning er fortsat imod en våbenhvile og imod enhver anklage om folkedrab begået af Israel; og i Ukraine, imod enhver forhandling om en løsning. Den 4. januar sagde Matthew Miller fra udenrigsministeriet, at USA "ikke ser nogen handlinger, der udgør folkedrab fra Israels side i dets krig mod Hamas." John Kirby, talsmand for USA's nationale sikkerhedsråd, kaldte også den 4. januar Sydafrikas IJC-sag mod Israel for "ubegrundet, kontraproduktiv og helt uden noget som helst grundlag."

Zepp-LaRouche understregede i dag, at "vi er midt i et jordskælv, som aldrig før har fundet sted," men det er slet ikke tydeligt for de fleste af de øverste magthavere på nuværende tidspunkt. Men revnerne i systemet er undervejs. Hun gav en række eksempler på anerkendelse fra Frankrig, hvor selv mediedækningen nu peger på forskydninger i USA og andre ændringer.

Le Monde rapporterer, at linjen i USA i øjeblikket ikke længere er, at Washington vil støtte Ukraine militært "så længe vi bør", men snarere "så længe vi kan". Libération rapporterer, at Vesten er ved at tabe hele det Globale Syd, og at det er på tide at vågne op. Andre franske medier påpeger,

at Vesten beder det Globale Syd om deres støtte til Ukraines krigsførelse mod Rusland, hvilket ikke er i deres interesse, og at sagen om Gaza er langt værre. Jacques Attali, den velkendte politiske figur, har bemærket, at Hamas er slem, men Netanyahu er værre.

Nu er det tid til at sende støttebudskaber til Sydafrika og sprede budskabet vidt og bredt. Skillelinjen er klar. Der er hundredvis af grupper, inklusive Schiller Instituttet, som har underskrevet en fælles erklæring fra den 30. december, "Skrivelse med opfordring til stater om at støtte

Sydafrikas sag om folkedrabskonventionen mod Israel ved ICJ."

Enkeltpersoner og grupper med tilknytning til International Peace Coalition har taget initiativ til forskellige støtteaktioner, og der er et udkast til en "Clergy of Conscience"-erklæring, som måske snart bliver offentliggjort.

Vi er alle nødt til at mobilisere. Spred budskabet, især til unge (i alle aldre), og invitér dem til Schiller Instituttets internationale dialog med Helga Zepp-LaRouche den 20. januar.

Foto: International Court of Justice CC/ Dennis Jarvis

Zepp-LaRouche: Giv folk håb – fredens navn er økonomisk udvikling

Ikke korrekturlæst

5. januar 2024 (EIRNS) – I dag holdt Helga Zepp-LaRouche en vigtig tale til Den Internationale Fredskoalition.

Nedenstående er uddrag:

" På den ene side bliver situationen mere og mere forfærdelig i selve Gaza, simpelthen fordi omstændighederne hober sig op, og nu med regnsæsonen og det kolde vejr er der rapporter, som er helt ubegribelige. Folk sidder i regnen uden funktionsdygtige telte, intet at spise; I kender alle disse rapporter. Derfor synes jeg, at julebudskabet fra pastor Munther Isaac fra Betlehem, som kritiserede regeringernes og kirkernes tavshed, skal spredes vidt og bredt. Jeg vil opfordre folk til at bruge videoen fra den juleprædiken til virkelig at sprede den som en påmindelse om den samvittighed, som folk burde have.

"Faren er naturligvis, at situationen efter mordet på Hamas-lederen i Libanon og de to bombninger af stedet, hvor man i Iran mindedes fireårsdagen for mordet på general Soleimani, hvor 84 mennesker blev dræbt og 220 eller flere blev såret. Det er klart, at der er nogle mennesker, der ønsker at udvide denne situation til en krig i Sydvestasien, men i det øjeblik det involverer Iran, og hvis Iran reagerer, har vi i årtier vidst, at det kan føre til en global krig...

"Situationen i Ukraine er også ekstremt farlig. Den nye polske udenrigsminister Sikorski var så jublende glad for sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, at han sendte en besked til Biden-administrationen, da nyheden om, at rørledningen var sprængt i luften, kom ud, og han skrev: "Godt klaret, Amerika!" Den samme udenrigsminister kræver altså nu, at Ukraine skal have flere langtrækkende missiler, så de kan ramme dybere ind i Rusland. Naturligvis er situationen i Ukraine i realiteten overstået, fordi det er almindeligt anerkendt, at det ukrainske militær eller den ukrainske befolkning på ingen måde kan fortsætte denne krig med noget håb om at vinde den, så derfor driver de, der presser Ukraine til at fortsætte, i virkeligheden disse mennesker ud i en fuldstændig nedslagtning, som også risikerer at blive optrappet når som helst.

“Professor Jeffrey Sachs fra Columbia har lige udgivet en erklæring, hvor han påpeger, at den israelske adfærd sætter Israels eksistens på spil, fordi den fører til, at hele verden forener sig mod Israel. Selv The Economist, som er talerør for det Britiske Imperium, siger, at Israel truer sin egen sikkerhed, og at Netanyahu må gå.

“Alle disse ting er tegn på en forværring og kræver en indgriben fra den internationale fredsbevægelse.

“Jeg synes, det er ekstremt vigtigt, at den Sydafrikanske regering har taget det moralske lederskab, som Vesten tydeligvis ikke længere er i stand til at levere, ved at bringe sagen om folkemord i Gaza for Den Internationale Domstol. Allerede i næste uge, den 11. og 12. januar, vil der være en høring.

“På det møde med religiøse ledere, vi havde i går, besluttede vi, at vi ville appellere til jer alle i dag på dette møde og inddrage det i vores aktivitet for at forsøge at få maksimal opmærksomhed og støtte til denne høring. For dette er helt sikkert en situation, hvor verdens søgelys kan rettes mod situationen. Den israelske regering har sagt, at de vil være der, fordi de også har underskrevet konventionen om folkedrab, men at de fuldstændig vil benægte ethvert ansvar og kalde enhver, der gentager dette, for antisemit, men jeg tror ikke, at det vil fungere. Fordi nyhederne om, hvad der er sket indtil nu, er så overvældende og spreder sig over hele verden, at jeg mener, at denne Sydafrikanske juridiske intervention er ekstremt vigtig. I morges hørte vi, at der var en hel anden gruppe af fredsorganisationer, som også bad andre regeringer og andre organisationer om at støtte den Sydafrikanske regering i deres opfordring til, at organisationer og lande skriver erklæringer om interventioner enten før høringen den 11. og 12. januar eller bagefter.

“Så jeg synes, vi alle skal være klar til først og fremmest at prøve at hjælpe med at få mere støtte fra andre lande og

organisationer, men også tage nyheden i næste uge, at vi spreder dette, og virkelig forsøger at ændre holdningen til situationen tilfredsstillende...

“[Giv] folk noget håb. For vi er nødt til at have et perspektiv om en fremtid for hele menneskeheden.

“Og det faktum, at BRIKS-landene er blevet udvidet til BRIKS-10 og vil få mange flere medlemmer i løbet af i år, betyder, at den Globale Majoritet bevæger sig i retning af at danne et nyt økonomisk system, men vi er absolut nødt til at få Vesten til at tilslutte sig det Nye Paradigme og holde op med at modstille Rusland, Kina og den Globale Majoritet som fjender, for det er de ikke. Det ville være meget let at rette op på situationen, hvis denne geopolitiske konfrontation blev erstattet af en samarbejds ånd...

“[V]i må have en vision for genopbygningen ikke bare af Gaza og hele det Palæstinensiske land, men have en plan for en sameksistens i fredelig udvikling mellem Palæstinensere, Israelere, men også hele området. Det kan kun ske gennem økonomisk udvikling.

“Det nye navn for fred må være udvikling, som Pave Paul VI's encyklika *Populorum Progressio* allerede udtrykte det i 1967. ...[V]i har denne støtteoperation for den Sydafrikanske regerings forslag i den Internationale Domstol, men også at hjælpe med at sprede ideen om Oasis-planen som en forhåbningsfuld fremtid for hele regionen.”

Derefter introducerede Zepp-LaRouche en kort video om løsningen for Israelere og Palæstinensere.

Foto: Fra Pastor Isaac's YouTube kanal

Støt Sydafrikas bestræbelser på at udfordre israelsk politik for at forhindre regional og global krig

Den 4. januar 2024 (EIRNS) – I en proces, der udspringer af Den Internationale Fredskoalitions indsats, deltog Helga Zepp-LaRouche i en dialog blandt religiøse ledere og aktivister for at diskutere det påtrængende behov for at forhindre den voksende Israel-Gaza-konflikt i at eksplodere i en regional og global krig.

Drabet den 2. januar på en Hamas-leder i Libanon og terrorbombningen den 3. januar af en mindehøjtidelighed på en kirkegård i Iran øger faren for, at modreaktioner afstedkommer modreaktioner, at hævn og vrede fører til mere hævn og mere vrede, at regionen – og mere til – ender med at gå op i atomrøg. Angreb og provokationer begået under falske omstændigheder kan få katastrofale følger i dette konfliktfyldte klima.

Man kan lade sig inspirere af Dietrich Bonhoeffer, den tyske lutherske præst og antinazistiske aktivist, som insisterede på, at hans religiøse pligt ikke blot var at trøste de plagede, men at forhindre det onde i at opstå. Kirken skal ikke bare "forbinde ofrene under hjulet, men sætte kæp i selve hjulet," sagde han i 1933 i opposition til Hitlers jødeforfølgelse.

En af de mest effektive måder at stikke en kæp i krigshjulet på i dag er at støtte Sydafrikas bestræbelser på at stille Israel til regnskab ved FN's Internationale Domstol for brud

på Konventionen om Folkedrab. Sydafrika, som har gjort op med apartheid på hjemmebane, har en enorm moralsk vægt i sin beslutning om at anlægge sag mod Israel ved ICJ på det grundlag, at Israels handlinger "har karakter af folkedrab, da de er begået med den fornødne særlige hensigt ... at ødelægge palæstinenserne i Gaza som en del af den bredere palæstinensiske nationale, racemæssige og etniske gruppe."

Den 30. december udsendte en gruppe organisationer, herunder Veterans for Peace, CodePink, Democracy for the Arab World Now, National Lawyers Guild og Black Alliance for Peace, blandt andre, en opfordring (se arkivlink) til at organisere andre nationer til at støtte Sydafrikas sag ved ICJ, herunder ved at indsende det, der betegnes som interventionserklæringer, for at give deres synspunkter til kende.

"Vi, de undertegnede organisationer, bifalder Sydafrikas ansøgning til Den Internationale Domstol (ICJ), der påberåber sig folkedrabskonventionen mod Israel," indledes brevet. "Vi opfordrer nu andre lande til at forstærke denne stærkt formulerede og velargumenterede klage ved straks at indgive en interventionserklæring til ICJ, også kaldet Verdensdomstolen."

I USA har en gruppe nuværende medarbejdere i præsident Bidens 2024-genvalgskampagne offentliggjort et åbent brev, der opfordrer Biden til af både moralske og valgmæssige årsager at kræve "en øjeblikkelig, permanent våbenhvile" og at "afslutte forholdene med apartheid, besættelse og etnisk udrensning, som er de grundlæggende årsager til denne konflikt." De anfører, at "som din stab mener vi, at det er både en moralsk og valgmæssig nødvendighed for dig offentligt at opfordre til et ophør af volden." De opfordrer indtrængende den siddende præsident i Det Hvide Hus til at lytte til "de to tredjedele af landet og tre fjerdedele af vores demokratiske kolleger, som støtter en våbenhvile."

Dette brev kommer i forlængelse af brevet fra 19. oktober fra

muslimske og jødiske medarbejdere på Capitol Hill, brevet fra 8. november fra mere end 500 navngivne medarbejdere i Det Demokratiske Parti og Bidens 2020-kampagne (som fungerer som udgangspunkt for brevet fra 3. januar), og brevet fra 14. november underskrevet af 500 politisk udpegede og medarbejdere fra 40 regeringsorganer, som protesterer mod Bidens støtte til Israels dødbringende politik.

Også i USA har den amerikanske økonom Jeffrey Sachs udgivet en kraftfuld artikel, der fastslår, at "Israels brutalitet i Gaza er ved at blive en reel trussel mod Israels overlevelse" og: "Den eneste vej til reel sikkerhed for Israel er fred med Palæstina." Og en gruppe demonstranter afbrød forhandlingerne i Californiens lovgivende forsamling med deres krav om våbenhvile.

Et sådant pres fra USA er nødvendigt, men vil det være nok? Den uafhængige kandidat til det amerikanske senat, Diane Sare, sagde ved en kampagneindsamling den 2. januar, at det kræver en enorm indsats at forandre USA: "Der er ikke andet, der er umagen værd. Vi har ikke noget valg."

Sare: "Hvis vi genskaber USA's anti-koloniale identitet, vil vi redde verden!"

Folk fra alle nationer kan deltage i at skabe betingelserne for en global forandring, hvor landene i det anglo-amerikanske NATO opgiver overherredømmet og påtager sig produktive opgaver for væksten af den menneskelige art, hvor regionalt samarbejde vil overtrumfe lokale konflikter, hvor menneskeheden kan lægge sin spæde barndom bag sig og fokusere på de virkelig vigtige ting i livet: videnskab, rummet, smuk klassisk kultur og vækst.

POLITISK ORIENTERING den 4. januar 2024 med formand Tom Gillesberg:

Danmark skal ikke være vasal til USA men en fri nation, som samarbejder med BRIKS+ og andre nationer

---

LaRouche-organisationen udgiver lovforslag: "Lov om sværd og plovjern i 2024"

Den 3. januar 2024 (EIRNS) – LaRouche-organisationen (TLO) (USA) har i dag udsendt følgende lovforslag, "The Swords to Plowshares Act of 2024", som en skitse til lovgivning, som Kongressen bør vedtage for at løse de presserende sikkerhedsmæssige og økonomiske kriser, som USA og verden står overfor.

A. Konklusioner:

1. USA's udgifter til militære våbensystemer og mobilisering til krige – som har udgjort ca. 17 billioner dollars i det 21. århundrede frem til 2023 – er langt større end landets reelle forsvars behov. Hvis Biden-administrationens “supplerende” militære anmodning på 106 milliarder dollars bliver godkendt, vil militærudgifterne i finansåret 2024 næsten nå op på 1 billion dollars.

2. En håndfuld store Wall Street-investeringsfirmaer og banker kontrollerer et halvt dusin eller flere våbenproducerende giganter – resultatet af gentagne fusioner – som er afhængige af forsvarskontrakter for 50% til næsten 100% af deres virksomheds indtægter. Omkring 80% af USA's firestjernede generaler og admiraler arbejder for våbenindustrien, når de går på pension. Dette “militær-industrielle-finansielle kompleks” afhænger af, at USA konstant er involveret i krige og truer med verdenskrig.

3. Det er en væsentlig årsag til USA's overdrevne gældsætning, som har nået 34 billioner dollars, en stigning på 54 % på fem år, og som nu langt overstiger 100 % af BNP.

4. Brugen af så store summer på militær produktion har ikke skabt produktivitetforbedringer; tværtimod har den teknologiske (eller “totale faktor”) produktivitetvækst siden 2005 i gennemsnit været mindre end 1,0 % om året, hvilket er langt under det 20. århundredes normer.

5. Det er ikke muligt og bør ikke forsøges at redde ubetalelige gældsbeløb med krig, plyndring og økonomisk krigsførelse eller ved at beslaglægge andre nationers aktiver. Nye økonomisk produktive aktiver og produktiv beskæftigelse skal skabes i stedet for krigsførelse med ødelæggelse og spild.

6. Overalt i verden venter påtrængende behov, projekter og muligheder for økonomisk udvikling – investeringer svarende til titusindvis af billioner dollars. Disse behov og

investeringer bliver overladt til Kinas Bælte- Vej-Initiativ og til BRIKS-landene. Militær produktionskapacitet kan og bør omstilles og genindrettes til at opfylde behovene.

B. Formål:

1. At vende afindustrialiseringen og forfaldet af den amerikanske økonomiske infrastruktur.

2. Opfylde behovet for nye investeringer i infrastrukturprojekter i udviklingslandene – især inden for energi, vandforvaltning, sundhedspleje og transport. Grand Inga Dam-projektet i Afrika syd for Sahara, Transaqua-projektet i Sahel og 21st-Century North American Power and Water Alliance-projektet er modeller for disse udviklingsinvesteringer.

3. Omdefinier formålet med det, der nu er “forsvar” eller militære udgifter, til kanal-, rørlednings-, tunnel- og brobygning; vandforvaltning og afsaltning; elektrificering med avancerede tredje- og fjerdegenerations atomkraftværker, gasturbine- og vandkraftværker; skabelse af moderne sundhedssystemer; komponenterne til udforskning af rummet; udvikling af ubegrænset fusionskraft og industrielle laser- og plasmaprocesser.

4. Omstil våbenhandelsvirksomhederne, der i årtier har været mobiliseret til højteknologisk krigsproduktion, til i stedet at producere kapitalgoder til højteknologisk infrastrukturudvikling. Bevar og udvid design- og produktionskapaciteten for værktøjsmaskiner og kvalificeret beskæftigelse i processen.

Bemyndigelser:

1. Opret et selskab for infrastrukturanlæg inden for det

eksisterende United States International Development Finance Corporation (DFC), for at hjælpe militære produktionsvirksomheder med at omstille sig til moderne infrastrukturopbygning og forsknings- og udviklingskontrakter.

2. Overfør så meget af det føderale forsvarsbudget, som er nødvendigt for at indgå kontrakter med større militære produktionsvirksomheder og fabrikker om de videnskabelige, teknologiske og infrastrukturelle behov for økonomisk udvikling, der er nævnt i del B, "Formål" ovenfor, til finansieringen af dette selskab; og for at finansiere underkontrakter med andre leverandører af teknologi.

3. Ophæv og luk den såkaldte "Overseas Contingency Operations" (OCO) off-budget fund; ophæv "emergency supplemental budgets" og andre udgifter, som undgår Kongressens godkendelse.

4. Stop den af forsvarsministeriet finansierede produktion af bombefly og jagerbombere med atomkapacitet og "taktiske" atomvåben, der er specielt designet til at udføre atomare førsteangreb.

**Webcast: Den store korsvej i
2024**

**Dialog med Schiller
Instituttets grundlægger og**

formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 3. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Jeg er jeres vært, Harley Schlanger, og i dag er det onsdag den 3. januar 2024. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Lad mig begynde med at ønske dig, Helga, og alle vores seere et godt nytår. Du har for nylig udsendt nogle erklæringer, hvor du tilkendegiver, at du mener, at vi har potentialet til at gøre dette år til afslutningen på seks århundreder med kolonialisme og skabe en ny, retfærdig udviklingsarkitektur. Det er tydeligvis hensigten med de handlinger, som lederne af det Globale Syd, BRIKS og så videre foretager, men det er også tydeligt, at de globale finansoligarker er indstillet på krig og enhver form for forstyrrelse, der er nødvendig for at stoppe denne proces. Det ser vi i Ukraine, i Gaza og andre steder.

Der er flere, der har skrevet til mig for nylig om, hvordan din optimisme i lyset af disse rædsler har været en inspiration for mange, så lad mig starte med et spørgsmål om det, for flere har bedt om, at jeg spørger dig: Hvordan bevarer du optimismen, når du ved, at verden ser ud til at være på vej mod undergang?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest vil jeg også ønske jer alle et godt nytår, og jeg synes, der er grund til optimisme: For jeg tror, det har meget at gøre med den prognose, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, kom med i august 1971, da Nixon fjernede dollaren fra guldreservestandarden og erstattede de faste valutakurser med de flydende, hvor han forudsagde, at

hvis Vesten fortsatte på den kurs, ville det føre til et nyt systemkollaps, en ny depression, en ny fascisme, en ny krigsfare – eller også ville der komme et helt andet økonomisk system. Det var i 1971, så nu har vi 2024: Det er 53 år siden. Og i en vis forstand har hele mit politiske liv i denne bevægelse været styret af ikke bare denne ene prognose, men mange andre af min afdøde mands analyser, og hvad organisationen har bidraget med i alle disse årtier. Og i en vis forstand, når man har de videnskabelige grunde til, at et bestemt system ikke fungerer, og hvorfor man er nødt til at erstatte det med et andet system, som er baseret på helt andre principper, nemlig principperne for fysisk økonomi, og ikke på profitmaksimering for nogle få, så ser man i en vis forstand ikke på hver enkelt begivenhed hver dag og siger, at dette er virkeligheden, men man ser på historiens længere bue. Set fra det synspunkt må jeg sige, at ikke alene har min afdøde mands analyse vist sig at være helt rigtig, men hans ideer og vores ideer om, hvad der skal erstatte den, bliver også mere og mere indflydelsesrige.

Det er desværre ikke blevet opfanget af Vesten, fordi USA klart afviste Lyndon LaRouches synspunkter og endda retsforfulgte ham på måder, som Ramsey Clark kaldte uden fortilfælde og eksempel, og naturligvis har Vesteuropa, der er fuldstændig under kontrol af hovedsageligt Anglosfæren, heller ikke opfanget hans forslag. Men det, man kan se lige nu, og det var også den russiske økonom Sergei Glazyevs synspunkt, er, at hvis man ser på de lande i det Globale Syd, der blomstrer og klarer sig godt, så finder man indflydelsen fra LaRouches ideer meget, meget stærkt i Kinas politik, Indiens politik og politikken i andre lande i det Globale Syd. Eftersom 2023 var et år, hvor mange ting gik forfærdeligt galt, og 2024 ser ud til at blive et år, hvor mange lande stadig er i krig, som Ukraine og Gaza, og der er mange konflikter rundt omkring i verden, så verden bliver ikke pludselig et paradys, men man kan tydeligt se, at stemmen og den politiske indflydelse fra det Globale Syd er ved at blive

meget stærkere. Det understreges blandt andet af, at Rusland overtog formandskabet for BRIKS-Plus for to dage siden, den 1. januar, og jeg tror, der er artikler selv i de vestlige medier, hvor de hader at indrømme det, men de kan ikke komme uden om det, der siger, at alle Vestens beregninger for at besejre Rusland – eller som den tyske udenrigsminister Baerbock altid sagde, "ruinere Rusland" – er slået fuldstændig fejl! Fordi de var baseret på ideologisk ønsketænkning, men ikke på realiteterne i situationen. Så jeg mener, at Rusland har udviklet sig til en stærk stat. Det har masser af venner i det Globale Syd, og BRIKS-processen er meget lovende og giver håb om, som du sagde, at 600 års kolonialisme virkelig er ved at være forbi, og at de vil blive erstattet af et system, der respekterer suveræniteten hos alle medlemmerne af dette nye flertal, og som har en politik om ikke-indblanding i de interne anliggender; respekterer de forskellige sociale systemer, men især fortsætter med ideen om, at verdenspolitik ikke er et nulsumsspil; men at man kan arbejde i den andens interesse og omvendt, og at det betyder, at det fælles bedste for alle skrider frem.

Så jeg tror, vi befinder os i en meget, meget vigtig historisk forandring, og jeg finder det meget vigtigt, at borgerne i Nord, eller Vesten, USA, Europa, ikke ser på den Globale Majoritet som noget, der skal frygtes eller inddæmnes, eller som en ny fjende, for det er de ikke! Jeg tror, at hvis vores politiske liv var en smule mere rationelt og sundt, ville alle være fuldstændig ovenud lykkelige over, at de lande, der repræsenterer det store flertal af den menneskelige art, nu endelig er på vej til at blive mellemkomstlande; at ekstrem fattigdom vil blive udryddet; og at folk i den Globale Majoritet har håb om at få et tilfredsstillende liv, som tidligere kun folk i USA og Europa havde, da de stadig fulgte fornuftige principper, vel at mærke.

Så objektivt set er der faktisk grund til optimisme. Naturligvis skal vi ikke være blinde for faren ved krig, men

jeg er ikke så overbevist om, at den neoliberale ordens strategier er så kloge, for hvis man ser på deres succesrate – hmm – så var den ikke så stor: Afghanistan, en total fiasko; Ukraine ser nu ikke anderledes ud end Afghanistan, og det stakkels ukrainske folk erkender langsomt, at de måske er blevet brugt som brikker i et meget større strategisk spil mod Rusland og underforstået mod Kina.

Jeg tror heller ikke, at befolkningerne i landene i det Globale Nord er identiske med deres regeringer. Hvis man for eksempel ser på meningsmålingerne, hvor stor opbakning G7-regeringerne har, så tror jeg, at den såkaldte "gadelys"-koalition [med henvisning til SPD, FDP og De Grønne] i Tyskland er helt nede i meningsmålingerne: I Sachsen for eksempel, hvor der er valg i år, ligger FDP på 1% – de er stadig en del af koalitionsregeringen, men de ligger i den delstat på kun 1%. Socialdemokratiet ligger på 3% – det betyder, at de ikke engang ville komme ind i parlamentet mere!

Borgerne i landene i det globale Nord leder virkelig efter et alternativ, og jeg tror, at når først de meget klart erkender, hvad der er hensigten med landene i det Globale Syd, at det ikke er imod dem, og ikke imod Nord, men imod visse levn fra kolonialismen, som blev udført af disse institutioner, så tror jeg, at vejen kan gøres klar for et samarbejde mellem folkene i det Globale Nord og dem i det Globale Syd.

Så alt taget i betragtning mener jeg, at der absolut er håb om, at vi vil få en bedre fremtid.

SCHLANGER: Ikke overraskende handler en række af de spørgsmål, vi får, om, hvordan man organiserer folk, så de kan forstå det her. Så igen, du kan sende spørgsmål til questions@schillerinstitute.org.

Her er et spørgsmål fra Thomas, en af vores faste korrespondenter. Han sagde: "Flertallet i Vesten er enige med dig i, at de er fortvivlede over de uretfærdigheder, som

Vesten begår, men de er bange for at miste deres job, hvis de siger noget. Hvordan skal vi gribe det an?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, man er nødt til at være en lille smule opmærksom; ikke være skødesløs. Jeg tror, at det problem, vi tager fat på, er reelt: Vi har oplevet det mange gange. Men jeg tror, at de sociale medier er meget nyttige, der er mange grupper, man kan melde sig ind i. Bliv aktiv, og lige nu kan jeg for eksempel kun tale om Tyskland, men den 8. januar vil der være massive demonstrationer i mange byer og på føderalt niveau, hvor landmænd, lastbilchauffører, lokomotivførere og mange andre fra transportsektoren planlægger en massiv protest mod regeringens nuværende nedskæringer i alle disse sektorer. Så jeg vil foreslå, at hvis du er i Tyskland, så deltag i det; hvis du er andre steder, så prøv at komme i kontakt med folk, der er bekymrede for, at regeringens politik bliver sat på en bedre kurs. Og nogle gange er folk bange for de forkerte ting: Det, du virkelig skal være bange for, er, at hvis det ikke lykkes dig at ændre politikken; og Harley, du nævnte tidligere, at der er en krigslyst: Der er Macron og hans nytårstale – og han er ikke engang den værste af dem – han sagde, at der skal ske en militarisering af Europa, at Europa skal have en militærpolitik og et militærbudget, og naturligvis er de alle sammen enige om, at de er bange for, at Trump kan blive præsident igen i 2024, og at Europa under de omstændigheder skal befæstes og tage sig af sit eget forsvar. Det er stadig det gamle aksiom!

For hvis vi siger, at vi går sammen med Rusland, Kina og den Globale Majoritet i opbygningen af dette nye økonomiske system, så har du ikke en fjende: Det er simpelthen en helt forkert idé! Og i mange andre lande, i Sverige, siger folk, at der vil være krig med Rusland på svensk territorium om et par år! I Finland siger de endda, at det vil være om to år! Vores forsvarsminister Pistorius siger, at Tyskland skal blive "krigsparat"! Jeg mener, det er virkelig meget slemt! Jeg

mener, at denne form for forsøg på at militarisere vores økonomier er meget farlig, og vi bør modsætte os den. Det er det, du skal være bange for. Så jeg tror, det er bedre at løbe en vis risiko ved at blive politisk aktiv, end at sidde der og ikke gøre noget; og så ende i en situation, der virkelig kunne være en komplet katastrofe.

Så jeg kan kun sige, som Schiller sagde i De æstetiske breve, at da gudinden Athene kom til Jorden, var hun fuldt bevæbnet med visdom, og hun sagde: "Vov at være vis," og handl så på det grundlag. Takket være det mod kan man flytte meget.

SCHLANGER: Vi har fået tilsendt et digt, som jeg vil videresende til jer, skrevet af den afdøde pave Johannes Paul II, om hvad man kan gøre, hvis man arbejder for krigsmaskinen og ikke nødvendigvis føler sig ansvarlig for krigene, men indser, at de er det. Det blev sendt til os af en pensioneret præst, Bob Cushing, som er en af lederne i sammenslutningen af amerikanske katolske præster. Og her er, hvad han skriver om det:

"Det er tydeligvis ikke nok at fortsætte med at støtte den nuværende tavshedspropaganda, som gør det muligt for folkemordet i Gaza at fortsætte. Folk er nødt til at blive rystet i deres grundvold og vågne op! At se nyhederne hjælper ikke meget, men gør det snarere muligt for folk at finde sig i det.

"Hvad kan vi gøre for at vække hinanden i deres internationale samvittighed, for at tage fat på det nuværende øjeblik?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kommer til at tænke på to ting med det samme. For det første var der en utrolig prædiken af en protestantisk evangelisk præst fra Betlehem. Hans navn er pastor Munther Isaac. Og hele den gudstjeneste er optaget på video, og jeg vil foreslå, at vi lægger linket til denne video under webcastet, og at alle I, der ser dette webcast, virkelig spreder denne video vidt og bredt. For den er helt ærlig, den

er hjerteskrærende, og hvem bliver ikke rørt af det, som disse mennesker, denne præst og andre, der også taler, siger. Han beskylder verden for at være tavs, han beskylder kirkerne for at være tavse over for det, der sker i Gaza.

Så jeg vil foreslå, at man organiserer sig med denne video, og det er bestemt noget, alle kan gøre. Og den anden ting er, at den 10. og 12. januar, dvs. i slutningen af næste uge, vil Den Internationale Domstol begynde at reagere på den sydafrikanske regerings sagsanlæg mod Israels regering for at begå folkemord i Gaza. Og da både Sydafrika og Israel har underskrevet konventionen om folkedrab, vil den blive behandlet, og en talsmand for den israelske regering har allerede sagt, at de vil svare på det – de vil naturligvis afvise det totalt og sige, at det er latterlige, absurde anklager, og de vil fortælle deres historie.

Men bortset fra det, i betragtning af at hele verden har holdt øje med, hvad der foregår i Gaza, tror jeg ikke, det kan undertrykkes, og jeg mener, det vil være en meget nyttig flanke for flere mennesker i Vesten i særdeleshed, hvor medierne har været ekstremt ensidige, til at finde ud af, hvad der faktisk foregår. Desuden synes jeg, det er ret interessant, at det er Sydafrika, som er medlem af BRIKS, der tager det moralske ansvar for at bringe denne sag for Den Internationale Domstol, og at det ikke kommer fra Vesten. Det viser, hvordan det moralske lederskab allerede har flyttet sig. Og jeg tror også, at det vil være meget nyttigt at sprede det, der kommer ud af den begivenhed i næste uge.

Så der er mange ting, man kan gøre. Du kan også slutte dig til International Peace Coalition, som vi forsøger at opbygge til en international fredsbevægelse, der forsøger at overvinde adskillelsen mellem de mange grupper, der alle kæmper individuelt, men de er ikke forenede. Jeg tror, at der lige nu er mulighed for virkelig at lægge løsningerne på bordet: Jeg har allerede nævnt den sociale gæring, fordi vi cirkulerer og arbejder på det i mange lande, en lov, lovgivning til at

omstille det militær-industrielle kompleks til civil produktion for økonomisk produktion til det fælles bedste. Så du kan slutte dig til den kampagne, få denne lovgivning ud til kongresmedlemmer, parlamentarikere og andre folkevalgte og hjælpe os med at opbygge presset: For USA alene har allerede brugt 17 billioner dollars på militærudgifter i de 15 år i det nye årtusinde, og du kan være sikker på, at alt dette set fra et realøkonomisk synspunkt er et komplet spild. Fordi det ødelægger aktiver, som kunne bruges til infrastruktur, skoler, hospitaler og alle mulige andre ting, og det bruges bare til destruktive formål. Så en omlægning af det, eller en meget stor del af det, vil jeg sige – du ved, du har måske brug for et vist minimum for at opretholde nogle defensive foranstaltninger, som hvert land bør have i denne nuværende periode – men jeg vil sige, at 90% af det er fuldstændig overflødigt og kun rettet mod profitskabelse, og det bør omlægges. Så vær med i den indsats: Det ville også være meget vigtigt.

SCHLANGER: Jeg bør nævne, at vi modtog en kommentar fra en nigeriansk-amerikansk kontakt; du nævnte landbrugsdemonstrationerne i den kommende uge i Tyskland. Han sagde, at de i Nigeria holder meget nøje øje med de tyske landbrugsprotester, og jeg tror, det er noget, der er ved at brede sig til hele Europa.

Helga, her er et spørgsmål fra en amtskommisær i Minnesota, en af vores gamle venner, Bob Van Hee, som fortæller, hvad du tidligere har sagt om Lyns skrifter og arbejde gennem de mange, mange år. Han sagde, at "de fleste kongresmedlemmer og senatorer ser ud til at være hjernedøde," men han sagde, "vi har al denne fantastiske information" fra de 35-40 år, han har været aktiv, "en enorm samling af alt dette, som vi udgiver, bør gøres tilgængelig for offentligheden. Er der nogen måde at få alle disse værdifulde oplysninger ud til borgerne overalt?"

ZEPP-LAROUICHE: Mener du Lyns skrifter? Er det spørgsmålet? Åh, ja! Jeg har meget gode nyheder: Først og fremmest har vi

LaRouche Legacy Foundation. Vi har LaRouche-biblioteket, og du bør gå ind på hjemmesiden – der er en hjemmeside for det, og vi uploader flere og flere artikler og videoer, og det vokser meget pænt. Og vi er ved at udgive det andet bind af LaRouches skrifter. Den første var mere generelle skrifter om økonomi. Denne gang er det meget fokuseret på kultur, på musik, på poesi, på andre skrifter om kultur. Og jeg kan kun foreslå, at du hjælper os med at gøre dette bibliotek kendt, for det er en enorm ressource for professorer, studerende, folkevalgte og alle andre, der virkelig ønsker at finde løsninger. Du vil opdage, at Lyndon LaRouches værker er en utrolig skat, og vi bør også lægge linket under denne webcast.

SCHLANGER: OK, det vil vi gøre. Her er et spørgsmål fra en, der følger den amerikanske valgkamp meget nøje, og det faktum, at Kongressen nu er helt fast besluttet på ikke at give flere midler til Ukraine. Men han påpeger, at han har hørt, at der er et forsøg på at stjæle de 300 milliarder dollars, der er beslaglagt fra Rusland, dvs. russiske aktiver, og give dem til ukrainerne. Og han stiller spørgsmålet: "Kan de slippe af sted med det? Betyder det, at andre lande i Europa kan beordre deres banker til at give de russiske penge til Ukraine?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er bange for, at det kan ske, eftersom de nuværende regeringer i Europa for det meste er ret ryggesløse. Hvis man for eksempel ser på, hvordan den tyske regering reagerede på sabotagen af Nord Stream-gasledningen fra Rusland til Tyskland, som er i gang med at ødelægge den tyske økonomi i dette øjeblik, kan man sige, og ingen reaktion fra kansler Scholz. Jeg mener, det er virkelig ynkeligt, hvis du spørger mig! Så jeg forventer ikke meget modstand på det punkt. Jeg håber, jeg tager fejl, men det er min opfattelse.

Men jeg læste tidligere i dag en udtalelse fra en russisk topanalytiker, som sagde, at russerne absolut har været i stand til at kompensere fuldt ud for disse 300 milliarder dollars, simpelthen ved at øge eksporten af olieindtægter. Så de har fuldt ud været i stand til at kompensere for det, fordi

ideen om sanktioner er slået helt fejl. Rusland har simpelthen reorienteret sig mod Asien, mod øst og syd, og de klarer sig økonomisk meget bedre med hensyn til vækstrater end hele Vesten tilsammen! Så den politik er endnu et eksempel på en boomerang og tilbageslag og fejlregning fra Vestens side. Men jeg tror også, at den er ekstremt kontraproduktiv for alle, der ønsker at forfølge amerikanske interesser.

Det har udløst en optrapning af af-dollariseringen, fordi alle landene i det Globale Syd, når de ser på det, udbryder: "Åh, 300 milliarder dollars fra Rusland er blevet konfiskeret; 9 milliarder dollars fra Afghanistan er blevet konfiskeret. Måske er amerikanske banker og europæiske banker ikke så sikre – måske skulle jeg ikke have mine penge i dollars." Så den enorme proces med af-dollarisering er blevet fremskyndet, en masse handel i de lokale valutaer har erstattet handel i dollars; og jeg ville ikke blive overrasket, hvis forslaget om ikke bare at handle i andre valutaer end dollaren, men også rent faktisk at bevæge sig hen imod en ny, international reservevaluta kunne blive til virkelighed, eller i det mindste gøre enorme fremskridt i løbet af dette år. Så jeg synes igen, at dette var en meget dum politik, for hvis USA og Vesten holder op med at respektere international lov, og denne konfiskation er et eksempel på det, skal de ikke blive overraskede, hvis folk drager deres konklusioner og siger, at dette er for farligt at beskæftige sig med.

Så jeg kan kun sige, at de vestlige institutioner virkelig bør tænke over, at det måske er klogere at justere nogle politikker i den retning, vi taler om her, i stedet for at fortsætte på konfrontationskursen.

SCHLANGER: Et lignende spørgsmål kommer fra New Zealand, hvor nogen skriver: "Jeg har hørt om det ukrainske angreb på Rusland i de seneste dage, og også det israelske mord på en Hamas-leder i Beirut. Jeg er meget bekymret for, at det vil føre til en optrapning. Hvad skete der med ideen om international lov?" Og i den forbindelse er det også værd at

bemærke, at vi har foreløbige rapporter om et angreb på en march på en kirkegård i Iran i dag, med et stort antal tilskadekomne. Så har du nogen kommentarer til det, Helga? Ser det sådan ud? Det afspejler den totale desperation hos etablissementet i Vesten.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det gør det. I tilfældet med krigen i Ukraine er det nu ikke længere noget, der skal debatteres, men det er en fastslået kendsgerning, at den berømte ukrainske modoffensiv slog fuldstændig fejl; at ideen, som hovedsageligt også kommer fra den britiske regering, om at krigen i Ukraine skal fortsætte i mindst et år mere – med hvem? Jeg mener, der er rygter, og det er meget svært at verificere og bekræfte alle disse nyheder, fordi de kommer fra et krigsområde, og der ikke er nogen uafhængig bekræftelse; men der er rygter om, at der endda var et bankkrak i Ukraine, da nyheden cirkulerede om, at der ville blive indkaldt endnu 500.000 mennesker som en reserve. Nu har de allerede bragt alderen op til den øvre grænse for pensionsalderen. Der er folk, der ikke længere er i stand til at kæmpe. Jeg mener, det er helt væk, og jo hurtigere man bevæger sig mod en diplomatisk løsning, tror jeg, at det faktisk, at Boris Johnson saboterede potentialet for det i marts-april 2022, måske også er tilfældet for Den Internationale Domstol: For hvis man forhindrer en fredelig afslutning på en krig, bør det også være en krigsforbrydelse.

Jeg tror, at faren er, hvad general Harald Kujat (pensioneret) allerede har sagt i en artikel, som han udgav sammen med tre andre personer – Horst Teltschik, Hajo Funke og Peter Brandt – at NATO står foran beslutningen om enten at gå efter en diplomatisk løsning med det samme, eller at faren er for en eskalering. Lige nu skal man bestemt ikke frygte en optrapning fra Ruslands side, for de klarer sig ganske godt under de forfærdelige omstændigheder, som en krig er, men der er en fare for en optrapning. Så det er noget, man skal være helt klar over, og det samme gælder naturligvis for Sydvestasien, hvor mordet på Hamas-lederen i Libanon. Jeg tror, Nasrallah

vil holde en tale i dag, måske mens vi taler sammen nu. Det forventes, at han ikke vil gå ind for en udvidelse af krigen, men angrebet i Iran er – jeg kender ingen detaljer om, hvem der er den potentielle skyldige – men der er et klart forsøg på at udvide krigen, at udvide den til Hizbollah, til Libanon, til Iran; men situationen i selve Israel er også meget i forandring, fordi højesteret har afgjort, at Netanyahus beslutning om at nedlægge højesteret ikke accepteres. Og jeg tror, det giver en masse opbakning til de mange mennesker, der demonstrerede mod Netanyahu i måneden før Hamas-angrebet den 7. oktober, mennesker, der havde protesteret mod Netanyahus retsreform – så man kan kun håbe, at oppositionen indefra Israel, jeg tror, Netanyahu har omkring 15% støtte tilbage, hvilket ikke ligefrem er meget.

SCHLANGER: Det sidste spørgsmål, jeg fik, handlede netop om dette emne og om den israelske højesterets afgørelse, der kan udløse en ny optrapning mod Netanyahu. Spørgsmålet, de stiller, er: "Kunne Netanyahus modstandere i Israel ikke bringe hans regering til fald? Og hvis det er tilfældet, er det så muligt, at den tendens, der lå bag Rabin og ideen om at søge en omfattende fredsløsning med palæstinenserne, er det noget, der er afsluttet med denne krig, eller er det noget, der kunne dukke op igen?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, man kunne håbe, at det ville dukke op igen. Situationen i Gaza og den nu åbne indrømmelse af, at målet med det hele var etnisk udrensning, at fjerne alle palæstinensere fra Gaza, fra Vestbredden, tvinge dem til andre lande, til Egypten, til Jordan – hvilket disse lande nægter – det er blevet så absolut kendt for verden nu, at jeg mener, at en meget grundlæggende ændring af hele politikken i Sydvestasien er påkrævet. Det er derfor, vi har presset så meget på med ideen om Oasis-planen, som var en økonomisk udviklingsplan, der blev foreslået af min afdøde mand i 1975, og som stadig er absolut gyldig: At man er nødt til at have en helt anden tilgang. At der skal være en tostatsløsning.

Personligt mener jeg ikke, at man uden en tostatsløsning kan rette op på de forfærdelige ruiner og ar, som alt dette har forårsaget; men man er nødt til at ændre miljøet, man er nødt til at skabe økonomisk fremgang for alle.

Regionen er hovedsageligt ørken, og der er mangel på vand. Hvis man havde den slags forslag om at bygge kanaler mellem Middelhavet og Det Røde Hav og Det Døde Hav, kunne man bruge disse kanaler til massiv afsaltning af vand, have landbrug, skovrejsning, bygge infrastruktur, bygge nye byer og gøre hele regionen til det, den historisk var, nemlig knudepunktet for den gamle Silkevej og nu med Den Nye Silkevej og Bælte & Vej Initiativet, og det faktum, at Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran trods alt for to dage siden er blevet fuldgyltige medlemmer af BRIKS-Plus. Og derfor er potentialet for, at BRI udvides til hele Sydvestasien, et meget realistisk perspektiv; og man kunne inddrage Tyrkiet i dette, som ønsker at være en del af Den Nye Silkevej. Man kunne begynde at genopbygge Syrien, Yemen, Irak og Afghanistan. Hvis man havde en udviklingsplan for hele området, praktisk talt fra Indien til Middelhavet, fra Kina til spidsen af Yemen, med andre ord hele Sydvestasien som en integreret del af den økonomiske udvikling i Bælte & Vej Initiativet, kunne man indgyde håb i alle de forskellige befolkninger.

Jeg tror, at det fælles udviklingsperspektiv er den eneste måde, hvorpå man kan håbe på fred i fremtiden, og det er derfor, vi bør fremme denne Oasis-plan som en del af et generelt fredsinitiativ i Mellemøsten for at løse denne konflikt for altid.

SCHLANGER: Helga, jeg har en sidste bemærkning fra Diana, som er en af vores trofaste fans fra Canada: Hun ønsker dig et godt nytår, og hun sagde: "Hvis Storbritannien og USA ønsker, at krigen i Ukraine skal vare et år mere," er hendes synspunkt, at de bliver nødt til at sende deres egne soldater, fordi Ukraine allerede har mistet så mange. Og hun sagde: "Til

hvad?" Hun er enig med dig: Dette kunne have været afgjort på et tidligt tidspunkt.

Med det, Helga, har vi dækket en masse i dag. Folk kan gå ind på vores hjemmeside. Der er Helgas julebudskab. Vi vil udgive mere om omlægningen af det militær-industrielle-finansielle kompleks. Og hold øje med, hvad der foregår i dit lokalsamfund! Der er demonstrationer, der er folk, der bevæger sig for at bringe sandheden frem i lyset.

Og Helga, endnu en gang tak, fordi du var med i dag, og vi ses igen i næste uge!

ZEPP-LAROUCHE: Ja, og meld dig ind i Schiller Institutet! Det er den bedste måde at blive politisk aktiv på.

Invitation til international ungdomsdialog den 20. januar med Helga Zepp-LaRouche

2024 og 2074: Et nyt paradigme for de næste halvtreds år

Gratis Zoom møde

20. januar 2024, kl. 17 dansk tid

Tilmelding:

2024 and 2074: A New Paradigm for the Next Fifty Years –

*International Youth Dialogue with Helga Zepp-LaRouche
(nationbuilder.com)*

1. januar 2024 (EIRNS) – Den næsten enstemmige afstemning den 8. december i FN's Sikkerhedsråd om en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza, som svar på FN's generalsekretær António Guterres' historiske påkaldelse af artikel 99 i FN-pagten, er en erklæring om en fælles hensigt for verden som helhed. Den Globale Majoritet ønsker at leve op til formålet med FN-pagten: At gøre en ende på krigens svøbe og at fremme alle menneskers universelle ret til fredelig udvikling. Men USA's og Storbritanniens regeringer, der domineres af det militær-finansielle kompleks med centrum i Wall Street og City of London, har åbenlyst modsat sig international lov og blokeret for, at FN kunne gribe ind for at stoppe Israels folkemorderiske krig mod Gaza.

Krisen i Sydvestasien er blot ét udtryk for en usædvanlig farlig global strategisk situation. Er vi ikke i de indledende faser af en tredje verdenskrig, som hurtigt kan udvikle sig til et atomart ragnarok, hvis vi ikke formår at etablere en sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er egnet til at tjene menneskehedens fælles interesser? Krigsmagernes herredømme må bringes til ophør, fordi det truer menneskeheden. Den eneste måde, hvorpå USA og Europas nationer kan redde deres økonomier fra det transatlantiske finanssystems systemiske sammenbrud, er ved at "omstille" den industrielle kapacitet i det enorme militær-finansielle kompleks, der nu spilder disse ressourcer – og billioner af dollars om året – og bruge det til at skabe den fysiske økonomiske styrke til global udvikling. Hvis vi vil undgå at genopleve Weimars hyperinflationskrise, så må vi hellere smede vores damoklessværd om til højteknologiske plovjern – de højhastighedstog, kontinentale vandforsyningssystemer, atomkraftværker og videnskabelige og industrielle faciliteter på månen, som vi får brug for i de næste to generationer.

Regeringerne i Kina, Rusland og andre nationer har bidraget

med deres unikke opfattelser af de principper, der skal anvendes for at sikre menneskehedens fælles overlevelse og fremskridt. Disse forskellige forslag, som blev fremsat direkte af den kinesiske præsident Xi Jinping i ideen om et "globalt fællesskab med en fælles fremtid" og af den russiske præsident Vladimir Putin i en tale i Valdai Discussion Club i oktober 2023, er bidrag til en virkningsfuld global dialog. Nationer i den såkaldte "Globale Majoritet", der er forbundet med BRIKS-Plus, Shanghai Cooperation Organization, Den Afrikanske Union og andre sådanne organisationer, er fast besluttet på at afslutte over 500 års vestligt kolonihæredømme. Hvis vi som art skal kunne navigere i epokeskiftet med succes, skal dialogen udvides til at omfatte større institutioner i Vesten – og endog fornuftige medlemmer af etablissementet; dem der er klar til at lægge hybris til side, indrømme de vestlige leders fejl, der førte til den strategiske krise, og tage modige skridt til at afslutte dominansen af et malthusiansk oligarki. Hvis de vestlige nationer ville vende tilbage til den humanistiske tradition, der kendetegnede den Gyldne Renæssance, den Westfalske Fredstraktat og grundlæggelsen af den amerikanske republik, ville en sådan forandring blive budt velkommen med åbne arme af resten af verden.

I november 2022 gav Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af det internationale Schiller Institut, sit eget bidrag til denne globale dialog med præsentationen af sine "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur". Dette forslag afspejler og indeholder de revolutionerende metoder inden for fysisk økonomisk videnskab, som fru Zepp-LaRouches afdøde mand, den amerikanske økonom og statsmand Lyndon H. LaRouche, Jr., opdagede og var pioner inden for. Hendes afsluttende tiende princip søger at gøre det, som tidligere modeller for international orden endnu ikke har opnået: at etablere et tilstrækkeligt filosofisk grundlag for denne orden. Hun foreslår: "Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i

stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og samhørighed, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.”

Når vi tænker på rædslerne i Gaza, såvel som i Sudan, og på de israelske regeringsembetsmænds påstande om, at deres udvalgte mål er “menneskelige bæster”, er tiden inde til at sige med én stemme: “Der findes ingen menneskelige bæster, for menneskeheden er den eneste kreative art.”

Schiller Instituttet inviterer verdens unge til at deltage i en fri dialog med Helga Zepp-LaRouche, der afholdes lørdag den 20. januar 2024 kl. 11:00 (EST – kl. 17 dansk tid). Formålet med denne dialog er at bringe unge kræfter sammen for at diskutere, hvad unge kan gøre for at bidrage til et nyt, retfærdigt paradigme i menneskelige relationer.

Hvor vil menneskeheden være i 2074? Vil det være lykkedes os at skabe en æra med harmonisk opdagelse og udvikling? Lad os studere de bedste ideer fra hver civilisation i dialog med hinanden og få verdens regeringer til at indfri det potentiale, der ligger i disse skatte, ved at gennemføre en politik, der er udformet til at udrydde fattigdom, uddanne alle mennesker og udvide menneskets forståelse af sin rolle i universet. For at nå disse mål beder vi dig være med til at organisere denne online dialog. Den vil blive afholdt på Zoom med simultantolkning til spansk, tysk og fransk.

Tilmelding:

*2024 and 2074: A New Paradigm for the Next Fifty Years –
International Youth Dialogue with Helga Zepp-LaRouche
(nationbuilder.com)*

For yderligere information, kontakt os venligst på: 5357 0051

Den store korsvej i 2024

Den 1. januar 2024 (EIRNS) – Der har ikke været mange, om nogen, år, der begyndte så tumultarisk som det nuværende. Ved indgangen til 2024 oplever vi krige over hele kloden, ubeskrivelige mængder af lidelse og ødelæggelse, kombineret med dysfunktionelle regeringer og institutioner overalt. På trods af hvor dramatiske disse begivenheder kan virke, er de faktisk mindre betydningsfulde end den meget større proces, som de afslører: Afslutningen på det moderne neokoloniale verdenssystem. Som EIR har påpeget siden Lyndon LaRouches idé og forslag i 1970'erne om Den Internationale Udviklingsbank som kernen i et nyt, antikolonialistisk system, er denne proces det egentlige skuespil på historiens scene, på trods af at de fleste andre ikke anerkender dette faktum.

Hvad enten det drejer sig om Ukraine-Rusland, Gaza-Palæstina eller det nylige forsøg på en konflikt mellem Venezuela og Guyana, må politikken for endeløse imperiale krige modsvares af deres løsningskoncept, nemlig fred og økonomisk udvikling. Der er ikke en eneste af disse konflikter, eller nogen anden i verden, som ikke kunne løses, hvis USA opgav sit engagement i dette døende neokoloniale system, og i stedet arbejdede sammen med andre nationer, især Rusland og Kina, for at skabe en varig fred. Denne proces kunne hurtigt begynde med omstillingen af den enorme kapacitet i nutidens militær-finansielle kompleks – som EIR beskrev den 14. december – til i stedet at producere de materialer, som en verden med over 8 milliarder mennesker i dag har desperat brug for.

Denne kontrast kan tydeligt ses, da fem nye medlemmer

officielt sluttede sig til BRIKS i mandags, hvoraf fire er direkte berørt af det igangværende angreb på Gaza – Egypten, Iran, Saudi-Arabien og De forenede arabiske Emirater. Vil dette nye år bringe ny inspiration og drivkraft til at løse denne slags vanskelige konflikter gennem dialog, forståelse og fremtidens tankegang? Eller vil verden fortsat blive trukket gennem den fejlslagne tankegang om militarisering, rå styrke og hævn for tidligere begivenheder?

Ukraines angreb på Belgorod i Rusland den 30. december, som dræbte 24 og sårede mere end 100 civile, viser, hvor meget det haster med at løse dette spørgsmål. Storbritannien og USA nægter tydeligvis at opgive deres mål i den ukrainske krig, på trods af at Ukraine kun er som et skelet af sin tidligere eksistens. Som den russiske præsident Putin præcist beskrev den 1. januar: "Pointen er ikke, at de [Vesten] hjælper vores fjende, men at de er vores fjende. De løser deres egne problemer med [Ukraines] hænder, det er hvad det hele handler om."

Samtidig er dette virkelig et tegn på desperationen i dette hensygnende system. På en pressekonference med den britiske udenrigsminister, David Cameron, den 7. december sagde USA's udenrigsminister, Blinken, at over 90% af vores "investeringer" i Ukraine faktisk er blevet i USA og har skabt jobs hos vores våbenproducenter, "så det har også været en win-win, som vi er nødt til at fortsætte med." Columbia-professor Jeffrey Sachs kritiserede dette sludder og sagde: "Det faktum, at Blinken griber til dette ... viser desperationen. De kunne ikke vinde ved hjælp af fakta: De løj om årsagerne til krigene; de løj om krigenes forløb; de løj om krigenes militære og civile katastrofer; de tabte argumentet om, at dette er i USA's interesse i forhold til udenrigspolitik eller sikkerhed eller noget i den stil. Og så tyede de til den desperate sidste udvej med at sige, at I har fabrikker i jeres distrikt, som om det er den bedste måde at bruge det amerikanske folk, knowhow og teknologi på."

I den sammenhæng er vi glade for at kunne meddele, at EIR kan fejre sit 50-års jubilæum i 2024, en stolt præstation, fordi EIR konsekvent har leveret kritisk indsigt og klarhed, som har været afgørende for borgere, der er interesserede i at gøre noget i en farlig verden. Det er vigtigere nu end nogensinde, at et overordnet strategisk udsigtspunkt bliver forstået af mange. Der er ved at ske et skift, hvilket antydes af den voksende accept af Lyndon LaRouches navn. Mens hans navn i lang tid blev anset for at være for farligt at associere sig med, er mange, der nu ser på de begivenheder, der udfolder sig i verden, ved at indse, at LaRouches navn ikke kun blev plettet med urette i løbet af de seneste årtier, men at hans ideer og opdagelser rummer nøglen til at løse nutidens krise.

I dette nye år er det vigtigt at minde os selv om, og om nødvendigt bevidst genopdage, at problemerne i verden kan løses. Mennesket blev skabt i Skaberens levende billede, imago viva Dei, og er ikke blot et dyr på marken, som er bestemt til at acceptere den skæbne, der bliver tildelt os. I dag, mere end nogensinde, skal fremtiden skabes, som en bevidst handling af i det mindste en betydelig del af samfundet. Det er vores job at gøre netop dette, og et godt sted at starte er det presserende behov for at omstille og nytænke nutidens oppustede militær-finansielle kompleks, før den næste krig bliver vores sidste.

Foto: Kevin Schmid / Unsplash

Kraftfuld 'Erklæring om

Samvittighed og bekymring fra globale intellektuelle om folkemordet i Gaza' cirkulerer over hele verden

Ikke korrekturlæst

31. december 2023 (EIRNS)-Richard Falk, FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i de palæstinensiske områder, der har været besat siden 1967 (2008-2014), professor i international lov emeritus, Princeton University, udgav den 18. december "Declaration of Conscience and Concern of Global Intellectuals on Gaza Genocide" på Change.org. I sit opslag på sin hjemmeside skrev Falk, at erklæringen var "udarbejdet af Ahmet Davutoglu og undertegnede, med hjælp fra Abdullah Ahsan og Hilal Elver, for at få underskrivere fra hele verden." Ahmet Davutoğlu, den første underskriver, er tidligere udenrigsminister og premierminister i Tyrkiet; Abdullah Ahsan er professor i historie ved Det Internationale Islamiske Universitet i Malaysia og Istanbul Şehir University i USA; og Hilal Elver er professor i folkeret og FN's særlige rapportør om retten til mad (2014-2020) i Tyrkiet. Erklæringen er underskrevet af mere end 100 fremtrædende pensionerede diplomater, regeringsekskusive og topakademikere, med en meget stor repræsentation af lande fra den Globale Majoritet. Nogle velkendte navne på listen er Ray McGovern, aktivist, Veterans for Peace, tilhænger af antikrigsgruppen Not in Our Name, USA; Mahathir Mohamed, tidligere premierminister i Malaysia; og Chandra Muzaffar, præsident for International Movement for a Just World (JUST), Malaysia.

Erklæringen noterer sig, at Israels regering genoptog det folkemorderiske angreb på Gaza efter en kort pause og ignorerede de ivrige opfordringer fra verdensomspændende

protester, såvel som moralsk, religiøs og politisk autoritet: "Genoptagelsen af denne militære kampagne, som Israel fører mod civilbefolkningen i Gaza, er en afvisning af FN's autoritet, af lov og moral generelt og af simpel menneskelig anstændighed... Den fælles godkendelse af Israels handlinger fra de førende liberale demokratier i det Globale Vesten, især USA og Storbritannien, forstærker vores angst og afsky...." Den fortsætter: "Vi beklager, at disse regeringer fortsætter med at give generel støtte til Israels erklærede hensigt om at forfølge sine kampmål, som indebærer alvorlige krigsforbrydelser, som Tel Aviv ikke engang ulejliger sig med at benægte..."

Erklæringen fortsætter med at bemærke den ekstreme humanitære nødsituation, som udfordrer FN-systemet til at reagere tilstrækkeligt, og roser de nødhjælpsorganisationer, der udbreder hjælp og kræver genoprettelse af vital infrastruktur. Erklæringen foreslår, at FN's Menneskerettighedsråd handler nu og nedsætter en højt profileret ekspertkommission, som får mandat til at fastslå fakta og jura i forbindelse med Hamas-angrebet og Israels militære operationer i Gaza siden 7. oktober 2023, og at den derefter kommer med hensigtsmæssige anbefalinger. Underskriverne fortsætter: "Vi ser også situationens desperation som et ansvar for regeringer, internationale institutioner og civilsamfundet til at handle såvel som at tale og bruge deres diplomatiske og økonomiske evner til det yderste med det formål at bringe volden i Gaza til ophør øjeblikkeligt!"

De konkluderer: "Som underskrivere af denne erklæring opfordrer vi utvetydigt til en øjeblikkelig våbenhvile og indledning af diplomatiske forhandlinger under respekterede og upartiske forhold med det formål at afslutte Israels lange og kriminelt voldelige besættelse af Gaza, Vestbredden og Østjerusalem. Denne proces skal fuldt ud respektere det palæstinensiske folks umistelige ret til selvbestemmelse og tage behørigt hensyn til relevante FN-resolutioner."

Til det nye år: Nemesis-princippet og sandhedens ustoppelige kraft

Ikke korrekturlæst

1. januar 2024

Kan de ti principper for en ny international strategi- og udviklingsarkitektur tilbyde en "New Deal" til verden? Kan de studeres, accepteres og gennemføres, nu hvor der stadig er tid til det? Mens vi går ind i det nye år, giver kompetente militærfolk som den tidligere italienske kommandør for KFOR (Kosovo Force), generalløjtnant Fabio Mini, en velovervejede, nøgtern vurdering af, at et taktisk atomvåben "sandsynligvis" vil blive brugt i konflikten i Sydvestasien, hvis de israelske tab i Gazastriben bliver for høje. Ukraine bomber Belgorod i Rusland med NATO-våben. Rusland svarer militært igen, og Det Hvide Hus under Biden erklærer, at det "under visse betingelser" offentligt vil gå i krig mod Rusland og dermed officielt bekræfte en ikke så hemmelig konflikt, som Washington og London har ført mod Rusland i ti år, siden februar 2014. Vil det være det "skridt for langt", som verden har forsøgt at undgå siden oktober 1962? Kan nogen i Washington eller London huske den pris, som folk og nationer har betalt for kriminelle, katastrofale arrogance, såsom feltmarskal Bernard Law Montgomerys katastrofe, "Operation Market Garden" i 1944? Denne gang er det måske ikke muligt at komme sig. Hvad skal der gøres?

Desuden er der velbegrundede spekulationer, som følge af en artikel i Financial Times, om, at City of London og Wall Street, på trods af modstand fra selv Den Internationale Valutafond, centralbankerne og de juridiske afdelinger i Europa-Kommissionen og den britiske regering samt mange økonomer, vil konfiskere – dvs. stjæle – de 300 milliarder dollars i russiske aktiver, som har været indefrosset siden 2022, muligvis i februar eller før. Anglosfæren med sin ubetalelige gæld på 2 kvadrillioner dollars ser evig krig som den eneste vej til at fortsætte med at fodre den umættelige kræft, som er selve deres eksistens, og forarme deres egne befolkninger i processen – som i kong Charles' "krigsførelse for klimaforandringer".

Disse to politikker er ikke kun begge vanvittige – de er ét. Rationelle mennesker finder dem uforståelige. Men som Lyndon LaRouche fik at vide i 1970'erne af en israelsk samtalepartner: "Mr. LaRouche, du må aldrig undervurdere galskabens faktor i politik."

I et interview den 5. december interviewede Paul Salvatori, en journalist fra Toronto, som også er seniorproducer for TRT (Turkish Radio and Television), musikeren Roger Waters, som er velkendt i Israel, fordi han i 2006 arrangerede det, der dengang var den største koncert i Israels historie. Salvatori spurgte følgende: "Men jeg spekulerer på, hvordan de begivenheder, der har fundet sted siden den 7. oktober, specifikt har påvirket dig?"

Waters svarede: "Som alle andre med et hjerte, bruger jeg mit liv på at balancere på randen af tårer... For man kan umuligt sætte sig ind i den situation, i deres situation. De mødre og fædre, de børn, de 2,3 millioner – lidt færre nu – mennesker, der bor i Gaza og bliver bombarderet af F-16-fly dag og nat, uge efter uge efter uge. Man kan ikke engang begynde at forestille sig, hvordan det må være, og at det bliver tiljuble af verdens mest magtfulde imperium, er modbydeligt ud over alle grænser. Og for ikke at nævne B'nai Brith i dit

land [Canada] og Trudeau – han hepper ligeledes på det hele. Hvad er der galt med disse mennesker? Hvordan kan de overhovedet gøre det? Hvordan kan de stadig forsøge at fremstille israelerne som ofre?

“Jeg er ked af, at min stemme begyndte at stige, for det er så sindssygt, hvad de gør, og hvad israelerne gør. Det er hinsides enhver fantasi. Det overgår vores evne til at forestille os sådan en ondskab.”

Det er langt, langt værre. For det er også os, ikke kun palæstinenserne, der er målet. For hvis vi tillader dette, hvis vi fejler, så vil de 100 millioner sjæle, kombattanter og ikke-kombattanter, som døde i Anden Verdenskrig, inklusive de mere end 6 millioner jødiske ofre for et Holocaust, som dræbte millioner af andre, være blevet myrdet endnu en gang. Undervurder aldrig galskabens faktor i politik? Ja, absolut. Men hvad skal man gøre ved det? Hvordan kæmper man imod?

Det er præcis 50 år siden, 31. december 1973-1. januar 1974, at Lyndon LaRouche og hans medarbejdere lancerede “Operation Nürnberg”, en kampagne mod de nazistiske hjernevaskere, der dengang florerede i USA, og som med LaRouches ord forsøgte at “indføre en totalitær regering i stil med ‘1984’ i USA og Storbritannien.” I 1970’erne havde der været en opblomstring af en række virkelig bizarre terroroperationer, operationer, der blev styret gennem farmakologiske og andre hjernevaskemetoder (såsom den nu glemte “Symbionese Liberation Army”, der kidnappede arvingen Patty Hearst) og blev skabt af agenter fra den amerikanske hærs efterretningstjeneste gennem “prison outreach program” fra University of California i Berkeleys Black Studies-gruppe i Vacaville Prison under “Phoenix”-veteranen Colston Westbrook.

LaRouche og hans medarbejdere påviste gennem efterretningsundersøgelser designet af LaRouche personligt, at terrorismen, både i USA og Europa, kom fra kapaciteter, der var centreret i det britiske Tavistock Institute for Human

Relations, og som blev udviklet i Algeriet-krigens "antiterror"-programmer i 1954-1962, i Kenya af brigadegeneral Frank Kitson, og i Vietnam "Operation Phoenix"-mord/terror-programmet. Visse af disse kapaciteter var endda blevet indsat i retning af LaRouche og hans medarbejdere, til dels på grund af LaRouches afsløring af netop disse operationer, der var i gang i USA i foråret og sommeren 1973. Det var nødvendigt at sætte navn på forbrydelsen og de kriminelle, der begik den, og det var, hvad LaRouche havde modet til at gøre.

Bogen LaRouche: Will This Man Become President? fra 1983 rapporterer: "Der var et optimalt snigmord på LaRouche på plads, men hovedkarakteren af denne udførlige, transatlantiske operation var, lærte vi i rette tid, 'Kaos og forvirring', et forsøg på at ødelægge en hel organisation med næsten ét slag gennem psykologiske krigsførelsesmetoder. Midt i alt dette trådte New York Times, som offentliggjorde den første af sine store smædeartikler mod LaRouche på første side i januar 1974. Hvad angår attentatpotentialitet, tog New York Police Intelligence sagen alvorligt, især efter at det blev bekræftet, at terroristgruppen befandt sig i New York City. Relevante agenturer bekræftede over for pressen i New York, at der var en trussel om et potentielt attentat mod LaRouche. FBI's New York-kontor, som havde direkte kendskab til sammensværgelserne omkring kommunistpartiets ledelse, nægtede at bekymre sig." Ikke alene blev LaRouche ikke myrdet, ej heller nogen anden i hans organisation. Den forening, han grundlagde, og de spin-off-organisationer og publikationer, der blev skabt af hans bevægelse, har haft en dominerende stemme og endda spillet en rolle i den politiske beslutningsproces i et halvt århundrede. Det blev opnået på trods af, at LaRouche-organisationen, ifølge den afdøde tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark, ulovligt og med ond vilje blev udsat for "en bredere vifte af bevidst og systematisk forseelse og magtmisbrug over en længere periode i et forsøg på at ødelægge en politisk bevægelse og leder, end nogen anden føderal retsforfølgelse i min tid eller

så vidt jeg ved.”

Forskellen mellem dengang og nu er, at alle i USA og i den transatlantiske verden nu får “LaRouche-behandlingen”, selv tidligere præsidenter og deres nærmeste familiemedlemmer. Selvstyre er ved at blive afskaffet for øjnene af jer. Vi bliver alle angrebet direkte og personligt af hjernevaskere, som former og fordrejer det indre af folks sind gennem de allestedsnærværende skærme, som de nu er afhængige af. Hvorfor er det tilsyneladende så effektivt? Det virker, fordi den mest snigende effektive form for slaveri er frivilligt slaveri. Den britiske hjernevasker Aldous Huxley fortalte de studerende på Berkeley om planen – en plan, som han og hans bror, Julian, i høj grad havde udtænkt for over 60 år siden:

“I løbet af den næste generation eller deromkring vil der være en farmakologisk metode til at få folk til at elske deres slaveri og skabe diktatur uden tårer, så at sige, skabe en slags smertefri koncentrationslejr for hele samfund, så folk faktisk får taget deres friheder fra dem, men snarere vil nyde det, fordi de vil blive distraheret fra ethvert ønske om at gøre oprør af propaganda eller hjernevask, eller hjernevask forstærket af farmakologiske metoder. Og det ser ud til at være den endelige revolution.”

Mindre citeret fra den samme tale, men af særlig betydning for dette strategiske øjeblik, er en tidligere Huxley-passage: “I dag står vi, tror jeg, over for det, der kan kaldes den ultimative revolution, den endelige revolution, hvor mennesket kan påvirke sine medmenneskers krop og sind direkte. Det er unødvendigt at sige, at en eller anden form for direkte handling på menneskers bevidsthedskroppe har været i gang siden tidernes morgen. Men det har generelt været af voldelig karakter. Terrorismens teknikker har været kendt i umindelige tider, og folk har anvendt dem med mere eller mindre opfindsomhed – nogle gange med den yderste grusomhed, andre gange med en vis portion dygtighed, erhvervet ved en proces med forsøg og fejl, hvor man finder ud af, hvad der er de mest

effektive måder at bruge tortur, fængsling, begrænsninger af forskellige slags på.”

Der er mange metoder til hjernevask gennem terrorisme. Tænk på de sidste 22 år, især fra 11. september 2001, og hvad der er blevet gjort i “krigen mod terrorismes” navn siden da. Er der overhovedet noget tilbage af den amerikanske civiløkonomi, eller er den overvejende bundet til krig?

Overvej ligheden mellem “9/11” og den 7. oktober 2023. Stil derefter spørgsmålet: Ved vi virkelig, hvordan disse begivenheder fandt sted? Har vi modet til at stille spørgsmål længere? Det er blevet bemærket af LaRouches gadearrangører og dem, der er involveret i International Peace Coalition eller andre foretagender, at den amerikanske befolkning er blevet terroriseret. Uanset om det er “oprøret” den 6. januar, som blev styret af flere anglo-amerikanske efterretningstjenester; den ophobede chok-effekt af flere endeløse taber-taber-krige; eller de mange forbundne, personligt styrede “asociale mediers” påvirkning af folks adfærd, som gør dem bange for at miste deres job, hvis de siger, hvad de mener, eller gør, hvad de ved, er rigtigt, så svarer det i sidste ende til et system af terroriseret, men medskyldigt, frivilligt slaveri.

“Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers’ lovmæssighed er i overensstemmelse og samhørighed, og at alt ondt er et resultat af manglende udvikling og derfor kan overvindes.” Dette, det tiende princip i Helga Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur”, er vores Nemesis-princip, som skal bruges til at hjemsøge de ligegyldiges, såvel som de skyldiges, vågne og sovende timer. En “Operation Nürnberg”, der udføres korrekt i dag, skal gå ud over at nævne navnet på “ufattelig ondskab” og kræve den umistelige ret til, at hvert

enkelt medlem af menneskeheden er kreativ og produktiv. Denne "særlige operation" kan løfte illusionens og det frivillige slaveris lænker fra folks hjerter og sind. Det er et nytårsforsæt, som alle inderligt burde ønske sig.

Foto: Ales Krivec / Unsplash

Ukraine krydser Ruslands røde linje og angriber inde i Rusland med NATO-våben

Ikke korrekturlæst

30 december 2023. NATO's krigsførelse mod Rusland med Ukraine som stedfortræder krydsede den røde linje i dag, da Ukraine indsatte NATO-våben (fra Tjekkiet) i Belgorod, Rusland, og dræbte mindst 18 og sårede 108 mennesker. Angrebet fandt sted midt på eftermiddagen, lokal tid. Der blev anvendt klyngeammunition og Vampire-missiler, som er fremstillet i Tjekkiet. Angrebet fokuserede på byens centrum og ramte en række steder, herunder det medicinske fakultet på det statslige universitet og den offentlige skøjtebane, mens den var i brug.

På Moskvas anmodning blev der afholdt et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd her til eftermiddag. TASS rapporterede, at Ruslands første stedfortrædende permanente repræsentant ved FN, Dmitry Polyanskiy, meddelte, at FN's embedsmænd teknisk set ikke var i stand til at indkalde til mødet tidligere, og at Rusland havde bedt om, at en tjekkisk repræsentant var til stede for at "forklare sit lands leverancer af våben, som bruges til at dræbe civile." Men Tjekkiet deltog ikke.

Blandt de erklæringer, som flere russiske myndigheder udsendte i dag, sagde Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, til medierne, at USA "fører en hybridkrig mod Rusland og kaster moderne vestlige våben i fronten mod de russiske væbnede styrker."

Denne udtalelse blev gentaget af Ruslands permanente repræsentant ved FN, Vassily Nebenzia, der talte ved den timelange samling i FN's Sikkerhedsråd med ordene: "Bruxelles er sammen med Washington og London samt de fleste EU-lande medskyldige i de forbrydelser, som Kiev-klikken har begået." Han sagde: "Vi ved, at britiske og amerikanske rådgivere, som regelmæssigt opildner myndighederne i det nuværende Ukraine til at begå blodige forbrydelser, var direkte involveret i organiseringen af dette terrorangreb," og EU fortsætter med at levere våben til Ukraine. I sin anden runde af bemærkninger til Rådet gennemgik Nebenzia den relevante historie for dagens situation. Han sagde, at konflikten i dag ikke ville have fundet sted, hvis der ikke i 2013 havde været en kup-proces støttet af Vesten; hvis Kiev ikke dengang havde ført krig mod sine egne borgere, og hvis Minsk-aftalerne var blevet implementeret, så havde vi ikke haft konflikten i dag.

Repræsentanten for USA's politiske rådgiver John Kelley kom med korte, hånlige bemærkninger, hvor han gav præsident Putin skylden for alt. "Det her er hans krig. ... Det er en krig, han har valgt, og som har til formål at overtage det suveræne territorium ... og underkaste Ukraines befolkning hans vilje." Den britiske vicepolitiske koordinator Tom Phipps sagde i dag: "Rusland valgte at starte denne krig, Rusland kan vælge at afslutte denne krig."

I modsætning til denne retorik opfordrede repræsentanter for de tre afrikanske nationer, som deltog i mødet, alle det internationale samfund til at støtte en løsningsproces. "Søg løsninger," lød budskabet fra Gabon. Vi bør sørge for, at "dialogen får en chance," og "støtte diplomatiet og en forhandlet løsning," sagde Mozambiques repræsentant. Budskabet

fra Ghana var "konstruktiv dialog" mod en "varig fred".

Kinas repræsentant gentog disse udtalelser i meget korte bemærkninger, hvor han opfordrede alle til at "reagere på det internationale samfunds opfordring til fred." Alle skal "arbejde sammen for at skabe forudsætningerne for fred."

Selvom de er kortfattede, er disse kommentarer ikke uden betydning, da præsident Joe Biden mindre end 24 timer før udsendte en erklæring, der krævede, at den amerikanske kongres fuldt ud finansierede flere våben til Ukraine. Og det amerikanske udenrigsministerium meddelte også den 29. december, at det ville omgå Kongressen og godkende en ny handelsforsendelse af ammunition til Israel.

Ved årets udgang stod det allerede klart, som Schiller Instituttets stifter og formand Helga Zepp-LaRouche understregede før dagens begivenheder, at "situationen i Ukraine er spidset til." Siden forhandlingerne om at løse situationen blev saboteret i foråret 2022 af Vesten – især ved indgriben fra den daværende britiske premierminister Boris Johnson – er det uundgåeligt, at den ukrainske militante bevægelse og den seneste "modoffensiv" er blevet til fiaskoer. De eneste vindere er det militær-finansielle kompleks.

Ud over vestlige våben til Ukraine og Israel kan man udlede af dagens ukrainske angreb inde i Rusland, at et af formålene med angrebet på Belgorod er at få Rusland til at svare igen på en måde, der "retfærdiggør" direkte NATO-involvering i dette område og mobilisering direkte mod Rusland. Det scenarie garanterer Tredje Verdenskrig. Rusland har gentagne gange gjort det klart, at militære operationer inde i Rusland udgør en rød linje.

Ved årets udgang er endnu en handling bemærkelsesværdig i den positive retning. Den Sydafrikanske Republik har anlagt sag ved Den Internationale Domstol (IJC) for at fordømme Israel på grund af folkedrab på palæstinenserne. Det giver en særlig

mulighed for efterforskning og for at fremlægge ubestridelige historiske og aktuelle beviser for de afskyelige forseelser, som den israelske regering og hemmelige personer og grupperinger har begået.

Sydafrika har en særlig moralsk autoritet til at gøre dette, i kraft af dets erfaring med kolonialismens forbrydelser og dets afskaffelse af apartheid. En note: Den Internationale Domstol (IJC) må ikke forveksles med Den Internationale Forfatningsdomstol (ICC), som er en konstruktion, der skal undergrave retfærdigheden. IJC er tilknyttet FN og kaldes ofte "verdensdomstolen".

Disse skelsættende begivenheder bekræfter nødvendigheden af, at kræfter fra alle områder af samfundet går sammen om at tage ansvar for menneskehedens fremtid. Det betyder fra den Globale Majoritet, anti-krigs "fredsbevægelsen", sammenslutninger, der repræsenterer produktionssektorer – fagforeninger, landmænd, studerende, alle andre – til en udvidet handling for at trække verden tilbage fra det Globale NATO-galskab, der nu er på randen af at udløse Tredje Verdenskrig. Den Internationale Fredskoalition eksisterer netop med dette historiske formål for øje.

Foto: @clashreport X page

**At smede sværd om til
plovjern:
Frigør ressourcerne fra det**

militær-finansielle kompleks til menneskelig fremgang

Ikke korrekturlæst

29. december 2023. De enorme mængder af penge, tid, ressourcer og menneskelig arbejdskraft og opfindsomhed, der hvert år spildes på militære udgifter, er ufattelige. Opretholdelsen af en udenrigspolitik baseret på overherredømme og dominans fører til ødelæggelse i hele verden og forfald i hjemlandet.

Konceptet med at " smede sværd om til plovjern" er nu mere relevant end nogensinde. Denne omlægning repræsenterer en strategisk drejning af det militære-finansielle-industrielle kompleks i retning af at producere højteknologiske produkter, der er afgørende for områder som infrastruktur, produktion, fusionsforskning og rumvidenskab. Som vi har rapporteret, kunne de enorme summer, der er spildt siden begyndelsen af den "globale krig mod terror" i 2001, have bygget et landsdækkende amerikansk netværk af højhastighedstog, kontinental vandforvaltning baseret på den foreslåede Nordamerikanske Vand- og Energialliance, adskillige atomkraftværker, eksperimentelle (eller nu kommercielle) fusionsreaktorer og nok rummoduler til at påbegynde seriøst permanent arbejde på Månen.

Vi har ikke disse ting i dag, og det er på grund af dårlige valg, der er truffet gennem årtier, og de kulturelle fejl, der gør det muligt at træffe disse tåbelige beslutninger.

Som præsident Eisenhower bemærkede i 1953: "Hver eneste kanon, der fremstilles, hvert eneste krigsskib, der søsættes, hver eneste raket, der affyres, er i sidste ende et tyveri fra dem, der sulter og ikke får mad, dem, der fryser og ikke får tøj på... Det tærer på sine arbejderes sved, på sine videnskabsmænds genialitet, på sine børns håb."

Den produktive kapacitet, der i øjeblikket skaber de våben, som Israel ødsler væk i sin militære operation for at fordrive palæstinenserne fra Gaza, kunne i stedet bruges til at udvikle Oase Planens kanaler, afsaltning, kunstvanding og energiinfrastruktur og dermed vinde en krig mod ørkenen og underudviklingen.

Tænk på verdenssituationen i dag: Forsvarere af "demokratiet" i USA arbejder på at forhindre amerikanske borgere i at stemme på den førende udfordrer til den nuværende præsident, USA presser på for, at G7 i februar erklærer, at de vil beslaglægge de 300 milliarder dollars i indefrosne russiske aktiver, Israel er anklaget af Sydafrika ved Den Internationale Domstol, og den vestlige presse forbereder deres læsere på den uundgåelige dårlige nyhed (som læserne af denne publikation længe har kendt til) om, at det ikke er lykkedes at "besejre" Rusland.

Tiden er moden til en verdensomspændende recalibrering af værdier, til et skift i de politikker, der styrer nationale og sociale beslutninger. Det er på tide at fremme og handle på friheden til at gøre det gode!

Foto: U.S. Army photo by Capt. Dan Yarn

**NYHEDSORIENTERING   NOVEMBER-
DECEMBER 2023:
Stop folkemordet i Gaza. Fred**

gennem udvikling

Download (PDF, Unknown)

Det er på tide at gøre op med det militær-finansielle kompleks

Den 29. december 2023. De daglige nyheder ligner i stigende grad en nekrolog for den vestlige verden med flere nye fiaskoer, pinligheder eller deciderede katastrofer. Den 27. december annoncerede Biden-administrationen endnu en finansieringspakke til Ukraine på trods af det velkendte faktum, at denne konflikt ikke kan vindes og har været en katastrofe for Ukraine og NATO-landene som helhed. Det Hvide Hus leder nu efter en vej ud af dette, som diskuteret i en nylig artikel i Politico, da Ukraine er ved at løbe tør for tropper og materiel, og USA er ved at løbe tør for politisk støtte.

Det er tydeligt, at den igangværende blodige massakre i Gaza, som begås af Israel med støtte fra USA – og som truer med at eskalere konflikten til hele regionen og videre endnu – nu indtager en central plads. Denne konflikt bliver i stigende grad anerkendt som et folkemord og vil kun yderligere nedbryde Israels sikkerhed og status i verden i fremtiden. De seneste afstemninger i FN's Generalforsamling viser, at verdensopinionen hurtigt har bevæget sig i retning af et krav om en betingelsesløs våbenhvile, en holdning, som kun nogle få udvalgte nationer stadig afviser.

Ikke alene er dette en fejlslagen politik og strategi – ligesom strategien i Irak, Afghanistan, Syrien og Libyen tidligere var fejlslagen – men konflikten i Gaza understreger med store, røde bogstaver, hvor fuldstændig miskrediteret det vestlige lederskab i verden er i dag, og det er svært at undervurdere, hvor dramatisk denne ændring vil være i de kommende år og årtier. I et interview den 27. december opsummerede den tidligere amerikanske diplomat Chas Freeman effekten på USA's image efter denne konflikt: "Resten af verden vil opfatte det som et stort hykleri."

Men det er ikke alt. Ud over at fremme nedslagtningen af titusinder og hundredtusinder af liv i disse barbariske geopolitiske krige, alt imens man skubber verden i retning af en global konfrontation mellem førende atomare supermagter, befinder den vestlige verden sig selv i en tilstand af økonomisk og politisk kollaps.

Raseriet over den amerikanske statsgæld nægter stædigt at forsvinde, og på trods af bestræbelserne på at lukke Federal Reserves seneste mulighed for udlån og annoncere en "blød landing" efter den seneste inflation, er nødlånene til bankerne gået i den modsatte retning. Desuden fortsætter de urealiserbare tab i de vestlige banker med at vokse ukontrollabelt, som en tikkende bombe, der ligger frit fremme i lokalet og venter på at eksplodere. Der er ingen tvivl om, at situationen varsler en regulær tsunami.

Den transatlantiske økonomi er bankerot, som enhver, der bare er en smule involveret i produktion af fysiske varer – eller bare forsøger at leve – kan fortælle dig. De vestlige nationer, som kom ud af Anden Verdenskrig med en mission om at genopbygge verden og skabe en varig fred, er i stigende grad blevet opslugt af et monster, som har fået forskellige navne og titler gennem årene. EIR har for nylig kaldt det for det militær-finansielle kompleks, hvilket er indlysende, hvis man ser på de sidste 30 års militærudgifter alene i USA.

Mens de militære udgifter i 1990'erne lå på ca. 4 billioner dollars, voksede de i det første årti af det 21. århundrede til ca. 6,5 billioner dollars med fremkomsten af "krigen mod terror" og de øvrige udskejelser efter 11. september. I det andet årti, som nu inkluderer operationerne i Libyen og Syrien (blandt andre), voksede dette tal til over 8 billioner dollars. Hvis man tilføjer de nuværende eventyr i Ukraine, Israel og oprustningen mod Kina, er USA's militæruddgifter nu på vej mod 1,8-1,9 billioner dollars i finansåret 2023-24. Mens USA's statsgæld voksede fra 1 billion dollars til 5,5 billioner dollars mellem 1977-2001, voksede den til over 32 billioner dollars mellem 2001-2023, i det samme tidsrum!

Denne kolos suger blodet ud af de vestlige økonomier, øger statsgælden og ødelægger produktivt, værdifuldt arbejde – uden at nævne, at den tager liv og spreder konflikter over hele verden. Kan det være tydeligere, at der er brug for en anderledes politik?

Det er på tide at gøre en ende på dette militær-finansielle kompleks og omstille det til verdens berettigede behov nu og i fremtiden: industri, landbrug, infrastruktur og videnskabelige fremskridt, som gavner den generelle velfærd. EIR's rapport fra 14. december "Turn the Military-Financial Complex to Useful Production" skitserer, hvordan dette kan gøres, og kan blive et samlingsråb for den slags forandring, der er tvingende nødvendig for at få verden væk fra sin nuværende kurs og afværge en verdenskrig.

Den Internationale Fredskoalition, som mødes på fredag, leder denne indsats. Deltag og fortsæt med at give den styrke.

Foto: Credit @DefenceU X page.

Omdan det militær-finansielle kompleks til nyttig produktion, EIR rapport

En dansk oversættelse findes nedenunder pdf'en.

Download (PDF, Unknown)

Ikke redigeret eller korrekturlæst

14. december – Det militær-industrielle kompleks (MIC) er det vigtigste redskab, hvormed den britisk-amerikanske finansverden med centrum i City of London og Wall Street er i stand til at producere, levere og drive våben, der bruges til at forsøge at håndhæve den unipolære verdensorden gennem krig, militært og finansielt. Skatteydere i USA og NATO-lande støtter enorme summer af penge, der hvert år smides væk i økonomisk spild og fysisk ødelæggelse.

Denne indtægtsstrøm giver et enormt overskud til fire finansgiganter på Wall Street og de banker, de samarbejder med, som er de dominerende aktionærer i alle de største producenter af bombefly og jagerfly, kampvogne og APC'er, missiler og bomber, styret ammunition og droner, artilleri og granater osv. Bonanzaen realiseres af overskud, der uddeles som udbytte, gebyrer og renter på lån fra deres partnermegabanker.

I sin bog, *Understanding the War Industry*, siger forsker og forfatter Christian Sorenson:

De store banker og investeringsfirmaer er i virkeligheden de vigtigste drivkræfter bag krigsindustriens indflydelse... Når krigsvirksomheder fusionerer eller opkøber andre virksomheder ... fungerer banker som Goldman Sachs og Morgan Stanley som finansielle rådgivere. De fem største investorer i Lockheed

Martin-aktier er gigantiske finansvirksomheder.... De ved, at krigsproduktion er en pålidelig og stabil investering.

Fakta: De seks største amerikanske våbenproducenter alene har et globalt våbensalg på 214 milliarder dollars om året.

Fakta: Disse seks virksomheder genererede i et typisk år (2021) en bruttofortjeneste på 30,6 milliarder dollars ud af en omsætning på 301 milliarder dollars. Mellem 46% (Boeing) og 96% (Lockheed Martin) af disse indtægter kom fra salg af våbensystemer.

Fakta: Skatteyderne finansierer nu denne strøm af superprofitter med 858 milliarder dollars for USA alene, alene i 2023, og betaler renter på statsobligationer, som låner en stor del af dette beløb. De samlede gældsrenter er på mere end 1 billion dollars om året lige nu.

Tabel 1

De største aktionærer i militære entreprenører
Se i fuld størrelse

Fakta: Fire Wall Street-investeringsfirmaer er de største aktionærer i alle våbengiganterne, som vist i tabel 1.

Tabel 2 viser de 6 største våbenfirmaer med deres seneste samlede årlige forsvarsindtægter og den del, der kommer fra forsvaret.

Deres samlede årlige indtægter på 214 milliarder dollars er 36% af verdens samlede militære salg på 597 milliarder dollars, opgjort af det svenske internationale fredsforskningsinstitut (SIPRI).

Tabel 2

De største militære entreprenører, efter omsætning
Se fuld størrelse

Affald bliver til økonomisk fremgang

Fakta: Fra 2001-2020 udgjorde alene Overseas Contingency

Operations/Global War on Terror (OCO/GWOT)-fonden i USA's militærbudget – den fond, der alene betaler for amerikanske væbnede styrker, der er udstationeret i udlandet for at udkæmpe de "endeløse krige" – mere end 2 billioner dollars. OCO/GWOT gik ikke gennem Kongressens normale godkendelsesprocedurer, hvilket gjorde det meget lettere at iværksætte rækken af ulovlige udenlandske krige.

Det militærindustrielle kompleks indeholder nogle af de mest avancerede kapitalgoder og videnskabsteknologiske kapaciteter, der er nødvendige for den økonomiske genopbygning af udviklingslandene – og for omdannelsen af USA's infrastruktur.

Det er på tide at sætte en stopper for den farlige kapacitet, som MIC er, og forvandle sværdene til plovjern. Det betyder både at omdirigere de finansielle ressourcer til produktive investeringer, men også at omdanne og omstille de videnskabeligt avancerede dele af de militære virksomheder til at producere en række infrastrukturer, avancerede rumprogrammer og fusionsreaktorer.

Fakta: Med denne OCO/GWOT-fond på 2 billioner dollars fra 2001-2020 kunne vi have bygget et 42.000 mil langt netværk af elektrificerede højhastigheds-/maglej-jernbaner på tværs af USA, som Lyndon LaRouche og EIR opfordrede til, til en byggepris på ca. 500 mia. dollars; bygget North American Water and Power Alliance (NAWAPA) til en pris på 400 mia. dollars; og oprettet selskaber til 200 mia. dollars, modelleret efter Anden Verdenskrigs Defense Plants Corporation, til atomfission, atomfusion og udvikling af et Månen-Mars-projekt. Og der ville også have været midler til at bygge skoler, hospitaler, rentvandssystemer og meget mere.

Faktum: Prisen for et enkelt B21 "Raider" atombombefly (ca. 800 millioner dollars), som nu bygges af Grumman Aerospace, er næsten nok til, at det samme firma kan færdiggøre hovedmodulet til Lunar Gateway-rumstationen ("HALO-modulet") til 935 millioner dollars en kvart million kilometer ude i rummet, som

det afgørende springbræt for NASA's Artemis Moon-Mars-mission.

Fakta: Med de midler, der blev givet til GE/Hitachi Corp. til at bygge motorerne til F-serien af jagerbombere, herunder de nyeste F35A, F35B og F35C (i alt en serie af jagerbombere, der koster mere end 1 billion dollars), kunne GE/Hitachi bygge sin lille modulære atomreaktorprototype, BWRX-300-reaktoren, til strøm og afsaltning af vand i ørkenområder i hele Sydvestasien – herunder i genopbygningen af de palæstinensiske områder – og i de ørkenagtige områder i det vestlige Nordamerika.

Fakta: Lockheed Martin designer, bygger og tester udstyr til udforskning af månen og det dybe rum, herunder NASA's Orion-rumfartøj, og skaber vejr- og klimaobservationssatellitter til tidlig varsling, som GOES-R-serien. I januar 2022 havde Lockheed Martin ca. 115.000 ansatte på verdensplan, herunder ca. 60.000 ingeniører og forskere, dvs. mere end halvdelen af den samlede arbejdsstyrke.

Fakta: Omkostningerne ved at bygge et hospital med 120 sengepladser er ca. 300 millioner dollars, og de gennemsnitlige omkostninger ved at bygge en ny skole er ca. 45 millioner dollars (inklusive køb af jord, naturvidenskabelige laboratorier i gymnasier osv.) Hvor mange tusinde hospitaler og skoler kunne man ikke bygge i USA og resten af verden med det årlige MIC-budget?

“Et tyveri fra dem, der sulter ...

Præsident Dwight Eisenhower opfandt det berømte udtryk “det militærindustrielle kompleks” i sin afskedstale den 17. januar 1961:

Vi har været tvunget til at skabe en permanent rustningsindustri af enorme proportioner... Denne sammenkobling af et enormt militært etablissement og en stor våbenindustri er ny i amerikansk historie... Alligevel må vi ikke undlade at forstå dens alvorlige implikationer.

Otte år tidligere, den 16. april 1953, havde Eisenhower sagt:

De enorme økonomiske ressourcer, der i dag spildes på militærproduktion, skal omlægges til produktive investeringer her i landet og i udlandet, mens den dygtige videnskabelige og tekniske arbejdskraft og de betydelige maskinværktøjer og produktionskapaciteter skal omlægges til produktive behov herhjemme og i udlandet.

Det er endnu engang tid til at slå sværd til plovjern – højteknologiske plovjern.

Eksempler på omlægning i detaljer

Omstilling til Oasis-planen: Et stort firma, der tjener stort på mange militære jetmotorkontrakter, herunder den dyreste serie af fly, der nogensinde er bygget, kunne i stedet få store forhåndskontrakter på at bygge små modulære atomreaktorer til afsaltning og elektricitet. LaRouches "oaseplan", der skal skaffe ferskvand og ny infrastruktur i hele Palæstina og Israel, vil få brug for disse reaktorer i dette årti; det samme vil den enorme opgave med at afsalte vand til det tørkeramte og langsomt ørkenagtige nordamerikanske vesten.

General Electric Corp, nu GE/Hitachi eller GEH, har mange militære kontrakter på flere hundrede millioner dollars eller flere milliarder dollars på motorer til jagerfly og bombefly, tanks, APC'er og andre militære køretøjer. Det, der skiller sig ud i øjeblikket, er en kontrakt på 975 millioner dollars i 2023 for "næste generations motorer" til F35A og F35C jagerbombere med atomkapacitet. De samlede omkostninger for F35-serien af jagerbombere har i de seneste år oversteget 1 billion dollars. Sammen med bombeflyet B21 "Raider" er formålet med disse fly at kunne udføre et nukleart "first strike" og starte en atomkrig.

GEH har andre kontrakter på motorer til F-serien af jagerfly, herunder en kontrakt på 423 millioner dollars i 2023 for fem år. Og de arbejder på en kontrakt på 1,6 milliarder dollars i 2021 for motorer til F-15EX-flåden. Og så videre i

milliardklassen.

Men GE/Hitachi har også udviklet en lille modulær atomreaktor, BWRX-300, en 300 megawatt kogende vandreaktor, som de siger kan bygges på 24-36 måneder. De er ved at bygge en til Ontario Power Generation i Darlington, Ontario, som forventes at levere elektricitet til nettet inden udgangen af dette årti. I stedet for motorer til atombombefly kunne GE/Hitachi bestille mange flere BWRX-300-reaktorer til afsaltning af vand til ørkenen i Sydvestasien. Selvom "Oasis-planen" skal starte med gasdrevne turbineanlæg langs nye kanaler for at genopbygge hurtigt der, når krigen er stoppet, er atomkraft meget mere effektiv, fordi den kræver en meget mindre strøm af brændstof.

Slå sværd ind i rumstationer: I USA's føderale budgetter ser det ud til, at udgifterne til de store rumfarts- og forsvarsvirksomheder for hvert B21 "Raider" bombefly – klar til at bære "taktiske" atombomber – stort set svarer til udgifterne til et større modul i NASA's Gateway månestation, der skal gå i kredsløb om Månen.

Northrop Grumman har begge hovedkontrakter. I juli 2021 modtog de en kontrakt på 935 millioner dollars til at bygge HALO-modulet (Habitation and Logistics Outpost), som sammen med et kraft- og fremdriftselement vil udgøre Lunar Gateway-rumstationen i kredsløb om Månen til Artemis-missionen. Grumman har problemer med HALO-kontrakten, fordi den er til fast pris, og med designændringer er Northrop Grumman ved at løbe over; i juli 2023 måtte de tage en udgift på 36 millioner dollars fra deres årlige indtjening som følge heraf.

Der er dog ingen sådan grænse for B21, som ikke er bygget på fastpriskontrakter; der er kontraktbeløbene bevogtede militære hemmeligheder, men det rapporteres, at det koster det føderale budget mindst 750-800 millioner dollars pr. fly. Vi kan sige "mindst", fordi forgængeren, B2-bombeflyet – også bygget af Northrop Grumman – angiveligt kostede noget i retning af 1 milliard dollars pr. fly. Omkring 20 af B2'erne blev leveret

til det amerikanske luftvåben, og hver af dem kostede i skatteydernes dollars omtrent det samme som kontrakten på et fundamentalt nyt hovedmodul til rumstationen, det første, der kom i kredsløb om Månen.

B21 er bygget til at bære nye B61-Mod12 "dial-a-yeild" taktiske atombomber, der produceres til den.

Det er oplagt for menneskeheden, for USA og selv for de involverede virksomheder at omstille sig og omdirigere militærbudgettet til at slå sværd om til en ny, storslået plovfure i rummet.

De største militære entreprenører, i detaljer

1. Lockheed Martin (LM) er producenten af F-35 stealth jagerflyet, som er i produktion til U.S. Air Force, U.S. Navy og U.S. Marine Corps, samt til 16 andre lande (inklusive Israel, som i høj grad bruger F-35'ere i deres krig mod Gaza). Pentagon-embedsmænd afslørede under en høring den 13. december i House Subcommittee on Tactical Air and Land Forces, at de sendte softwareopdateringer til Israel til deres F-35-flåde i kølvandet på Hamas-angrebet den 7. oktober og er fortsat med at støtte Israels F-35'ere siden. F-35's pris pr. enhed, inklusive ekstraomkostninger som depotvedligeholdelse, varierer fra 100,3 millioner dollars til 117,3 millioner dollars for hver F-35. USA har 450 F-35-fly og planlægger at producere 2.500 til indenlandsk brug og salg til udlandet. Det rapporterer U.S. General Accounting Office:

F-35 Lightning II Joint Strike Fighter-programmet er stadig DOD's dyreste våbensystemprogram [nogensinde]. Det anslås, at det vil koste over 1,7 billioner dollars at købe, drive og vedligeholde disse fly.

LM er også producent af F-16 jagerflyet, som også udgør en stor del af Israels luftvåben, og af AGM-114 Hellfire-missilet, som er hovedvåbnet i Apache angrebshelikoptere, der også flyves af Israel. "Omkring 2.000 Hellfire-missiler blev

leveret til Israel mellem den 7. oktober og den 14. november,” rapporterede American Friends Service Committee Action Center on Corporate Accountability. LM producerer også HIMARS-raket-systemet, hvoraf dusinvis er blevet sendt til Ukraine, og er hovedentreprenør for Sentinel ICBM.

LM producerer også Javelin, et bærbart anti-tank forsvarssystem, hvoraf mere end 10.000 er blevet sendt til Ukraine af den amerikanske regering. Et Javelin-system koster 178.000 dollars, inklusive affyringssystem og missil, ifølge Pentagons 2021-budget. Hvert erstatningsmissil koster omkring 78.000 dollars.

Andre produkter omfatter: JASSM, et af Lockheed Martins første og mest langtrækkende krydsermissiler; Trident II D5, den seneste generation af den amerikanske flådes ubådsaffyrede ballistiske missil; og en række militære produkter udelukkende til det britiske militær, herunder Royal Navys CROWSNEST Airborne Surveillance and Control (ASaC)-program. Lockheed Martin har 20.000 kvadratmeter state-of-the-art produktionsfaciliteter i Storbritannien.

2. Raytheon Technologies (RTX) er verdens største missilproducent. Den lange liste af produkter omfatter mange typer luft-til-overflade- og luft-til-luft-missiler, Tomahawk-krydsermissilet og flere typer missiler, der bruges af den amerikanske flådes Aegis-kampsystem. De bygger også SPY-6 luft- og missilforsvarsradaren til den amerikanske flåde og TPY-2-radaren til den amerikanske hær THAAD anti-missilsystem. RTX fremstiller også interceptor-missilerne til Israels Iron Dome antiraket-system. Et parti af disse missiler blev for nylig overført til Israel fra USA. Raytheon-missiler, der er blevet sendt til Ukraine, omfatter bl.a. Patriot, AIM-120 AMRAAM, Sidewinder luft-til-luft, Javelin anti-tank og Stinger luftværnsmissiler.

3. Northrop Grumman er hovedentreprenør på B-21 stealth-bombeflyet, som netop har fløjet sin første tur i november. De

forsyner også det israelske luftvåben med Longbow-missilsystemet til deres Apache-angrebshelikoptere og med laservåben til deres jagerfly. De har også forsynet den israelske flåde med Sa'ar 5-klasse krigsskibe, som har deltaget i angrebet på Gaza. Northrop Grumman producerer også mange typer artilleri og anden ballistisk ammunition samt raketmotorer til bl.a. den ammunition, der bruges i Lockheed Martins HIMARS.

4. Boeing er producent af Apache-angrebshelikopteren og F-15-kampflyet, som de israelske styrker begge har brugt flittigt i Gaza. Boeing fremstiller også GBU-39 Small Diameter Bomb – en GPS-styret luftbåren ammunition på 250 pund – og Joint Direct Attack Munition eller JDAM – et GPS-styringsæt, der bruges til at omdanne ustyrede "dumme" bomber til præcisionsstyrede våben. Det fastslår American Friends Service Committee i en nylig rapport udgivet af deres Action Center on Corporate Accountability:

Umiddelbart efter den 7. oktober fremskyndede Boeing leveringen af 1.000 smarte bomber og yderligere 1.800 JDAM-sæt til Israel. Begge leverancer var en del af en ordre fra 2021, som Israel afgav under sit tidligere storstilede angreb på Gaza.

En jordaffyret version af Small Diameter Bomb er også blevet leveret til Ukraine.

5. General Dynamics (GD) er ejer af ubådsbyggeren Electric Boat i Groton, Connecticut. Electric Boat bygger den atomdrevne angrebsubåd i Virginia-klassen og skal også bygge den atombevæbnede ballistiske missilubåd i Columbia-klassen. GD's andre produkter omfatter 155 mm artilleriammunition, hvoraf store mængder er blevet leveret til både Israel og Ukraine, samt hylstre til luftbårne bomber. Det forlyder, at GD ønsker at åbne en ammunitionsfabrik i det vestlige Ukraine for at producere 155 mm artilleripatroner.

6. L3Harris Technologies er en producent af kommando- og kontrolsystemer, kommunikation og flyelektronik, herunder komponenter til F-35 og andre elektroniske systemer og rumsystemer. L3Harris har dybe forretningsforbindelser i Israel, herunder et forsøg på at købe det israelske NSO-spywarefirma i 2022. Handlen gik aldrig igennem på grund af indvendinger fra Det Hvide Hus. L3Harris leverer anti-drone-systemet VAMPIRE til Ukraine.

Foto: Wikimedia Commons

Klip kreditkortet på 34 billioner dollars i småstykker – gør Amerika godt igen

Den 27. december 2023 (EIRNS) – I næste uge overtager Rusland formandskabet for BRIKS i 2024, og fem nye lande – Egypten, Etiopien, Iran, Saudi-Arabien og De forenede arabiske Emirater – bliver fuldgyltige medlemmer den 1. januar. Atlantic Council har allerede etableret en såkaldt "Dollar Dominance Monitor", som afspejler deres centrale frygt for, at BRIKS-10 uundgåeligt vil af-dollarisere og lave finansielle arrangementer i forbindelse med den faktiske handel i den fysiske økonomi. Fantasispillet om en dollar, udstedt af et land med en gæld på 34 billioner dollars – og en gæld, der stiger med tiltagende hastighed – er overstået. Det er tid til at klippe landets kreditkort over.

Men befolkningens forarmelse efter årtiers dominans af et postindustrielt samfund er ikke så let at håndtere. Selvom

Gazastriben ikke er det eneste tilfælde af påtvungen tilbageståenhed, er Israel først nu ved at opdage, at det at ruinere sin nabo har skabt en alvorlig trussel om invasion. Før den 7. oktober 2023 og i mindst de sidste 17 år har Israel – mere og mere domineret af en klike, der er fast besluttet på at ødelægge jødedommen og forvandle den til en blod-og-jord-kult – kontrolleret og administreret Gaza med foragt. Forarmelsen, livet på kanten, underernæringen, manglen på ferskvand osv. har krævet sin pris. En simpel faktor, manglen på tilstrækkelig antibiotika, der får Gaza-boerne til at behandle infektioner med minimale doser, har resulteret i antimikrobielt resistente infektioner indlejret i selve Gaza-landet. Israelske soldater bliver nu smittet med en dødelig svamp, og det første kendte dødsfald blev rapporteret i denne uge. Gazas invasion af Israel er på forfærdelig ironisk vis begyndt.

Endnu værre er det, at den voldsomme sult, mangel på ernæring og voksende hungersnød blandt Gazas 1,9 millioner fordrevne mennesker, kombineret med dårligt vand, utilstrækkeligt husly om vinteren og stigende mængder kloakvand og menneskeligt affald har skabt en enorm petriskål af ynglende organismer, som stadig mangler navne. Den nuværende svampeinvasion ind i Israel fra Gaza er blot den ene fjende, hvis navn er kendt. Var det nødvendigt at komme til dette punkt for at indse, at det at ruinere sin nabo ikke giver en lykkelig slutning?

Hvordan er det så muligt, at den Globale Majoritet af lande rundt om i verden har optimisme, har håb? Hjulene drejer ikke bare for "af-dollarisering", men for "fattigdomsbekæmpelses"-projekter, bevist af USA's TVA-model og fejret af Kinas massive infrastrukturprojekter. At føre USA's lange forarmede sydstater ind i det 20. århundrede, eller at føre over 800 millioner kinesere ud af alvorlig fattigdom, er svært at afvise. Dagens møder og kontrakter mellem Indien og Rusland, Iran og Rusland, Afghanistan og Iran, Egypten og Iran, etc., og Egyptens, Etiopiens, Saudi-Arabiens og De forenede arabiske

Emiratens planer for næste uges BRIKS-aktiviteter, vil ikke blive afsporet af bestikkelse eller afpresning. " Bælte- og Vej"-projekterne er reelle og udgør en vej ud af fattigdom. Det nytter ikke at skære tænder over den koloniale, påtvungne tilbageståenheds bortgang. Gør Amerika godt igen.

De sjæle, der for nylig er omkommet i Israel og Gaza, og dem, der fordømmes af hver dag med passivitet, fortjener intet mindre.

Foto: CC BY-SA 3.0 Nick Youngson / Alpha Stock Images

Webcast: Et nyt paradigme i det nye år, ugentlig dialog med Helga Zepp-LaRouche

Onsdag den 27. december 2023

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Jeg er Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært i denne uge. Du kan sende spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.com.

På trods af betydelig diplomatisk aktivitet var der ingen våbenstilstand i juleperioden, ingen våbenhvile, intet pusterum fra det igangværende bombardement af det palæstinensiske folk i Gaza. Du, Helga, udsendte en erklæring, "Gør sværd til plovjern", som er lagt ud på Schiller

Instituttets hjemmeside, og i løbet af juleweekenden kom der opfordringer fra en række religiøse ledere, inklusive pave Frans, som krævede våbenhvile og en fredelig løsning. Lad mig starte med at spørge dig, hvad er betydningen af disse opfordringer, og hvad skal der nu til for at bringe en ende på denne igangværende konflikt?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vigtigheden er en generel udbredt bevidsthed om, at medmindre vi gør noget ved det militærindustrielle kompleks' voksende magt, selv hvis vi stopper krigen i Gaza eller krigen i Ukraine, så vil de finde en anden krig, som de har fundet mange krige før – Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og omkring 55 krige rundt om på kloden, hvor det militærindustrielle kompleks er involveret i at tjene masser af penge ved at sælge masser af våben; og selvom jeg ikke reducerer hele den økonomiske teori om det finansielle system og det neoliberale system til ideen om det militær-industrielle kompleks, mener jeg alligevel, at det er korrekt at hævde, at det er den neoliberale models sidste fase i at skabe penge og profitmaksimering. Jeg havde engang en meget kær ven i Indien, J.C. Kapur, som plejede at kalde dette for "pansret forbrugerisme". Og hvis du husker det, tror jeg, det var Bush Sr., der i forbindelse med en af Irak-krigene, jeg tror, det var den anden Irak-krig, sagde, at USA var nødt til at gøre dette for at beskytte (citat) "den amerikanske livsstil", hvilket betyder, at USA tilhører det, de i Rusland kalder "den gyldne milliard". Og at den fortsatte fattigdom for mange milliarder mennesker i verden bliver opretholdt ved simpelthen at have et system, hvor kun nogle nationer tidligere fik lov til at forarbejde råmaterialer, at have merværdiproduktion, og at der på den måde blev opretholdt et system, som holdt kolonialismen i hævd i hundreder af år, og selv efter den såkaldte uafhængighed af de tidligere kolonistater fortsatte kolonialismen med at eksistere.

For at opretholde dette system, som kun tillader velfærd og profit for en relativt lille del af befolkningen, nemlig

spekulanterne, dem, der enten er direkte involveret i det militærindustrielle kompleks eller i de relaterede finansielle selskaber, som driver disse militærfirmaer på Wall Street og i City of London, er det systemet, der genererer disse krige og øger drabene for profittens skyld. Så jo mere man ser på det, jo mere man tænker over det, er det meget tydeligt, at det gamle krav fra Bibelen, fra Esajas 2:4 om, at "de skal smede deres sværd om til plovjern og deres spyd til beskærerkrøge; folk skal ikke løfte sværd mod folk, og de skal ikke mere lære at føre krig". Det er meget, meget relevant, for al denne militære produktion indebærer ren destruktion af fysisk velstand. Og selv præsident Eisenhower sagde i sin tale den 16. april 1953, "The Chance for Peace", til American Society of Newspaper Editors, at hvert fly, der produceres, hver bombe, der produceres, tager noget væk fra folket i form af hospitaler, børnehaver og andre nyttige ting.

Så jeg tror, det er kommet til et punkt, hvor vi virkelig må kræve, at det militærindustrielle kompleks bliver omstillet, at disse firmaer, som til dels har ekstremt højteknologiske kapaciteter, kan producere noget nyttigt! Det eneste, man skal gøre, er at træffe den politiske beslutning om at gøre det, og så tage nogle designingeniører og fortælle dem: "Her er kapaciteterne, hvor lang tid tager det at omstille dem og producere, i stedet for F-35, F-15, F-16 bombefly eller missiler eller andet militært udstyr, hvad tager det at omstille disse industrier til at producere hurtige togsystemer, der kan køre 350 km/t, snart 600 km/t, som kineserne gør, eller andre nyttige ting, herunder virkelig højteknologi inden for det nukleare område? Med andre ord kunne man bruge al denne produktionskapacitet til at producere det, der er så påtrængende behov for i verden.

Det kræver dog en politisk mobilisering, for det vil ikke være en frivillig handling fra ejerne af det militærindustrielle kompleks at gøre dette, men i betragtning af at samfundet er ved at falde fra hinanden, tror jeg, at der vil være en

voksende efterspørgsel. Og derfor skrev jeg mit julebudskab blot ved at tænke på det, og så blev jeg ekstremt opmuntret, da jeg lyttede til Angelus-bønnen, pavens "Urbi et Orbi"-budskab til jul, hvor han kom med præcis den samme pointe: Han sagde, at folk er nødt til at vide, hvem der tjener på disse militære produktioner, fordi det går ud over deres velfærd. Så han havde præcis den samme opfordring til at nævne navnene på det militærindustrielle kompleks og til at gøre sværd til plovjern. Så jeg blev meget opmuntret, og der er naturligvis mange kristne grupper, som Pax Christi i Amerika, der allerede i et stykke tid har fremført dette argument i stærke vendinger. Men jeg tror, at vi nu er ved at nå det punkt, hvor forbindelsen mellem den forfærdelige ødelæggelse, der foregår i Gaza, som det er utroligt at tænke på, at det skulle ske i vores tid, eller endda situationen i Ukraine, som også bliver mere og mere forfærdelig dag for dag, og det må høre op. Og vi er nødt til at lave en verdensomspændende mobilisering langs disse linjer, hvad jeg sagde i mit julebudskab, og hvad pave Frans tydeligvis helt uafhængigt også valgte at gøre til sit emne.

Så jeg vil bede jer om at tage disse tre, mit julebudskab; vores korte folder, hvor vi siger, hvem der styrer det militærindustrielle kompleks fra Wall Street, og hvad der skal gøres for at omstille det; og det lidt længere faktaark, så I kan tage disse tre stykker information og hjælpe med at sprede det så vidt som muligt, og slutte jer til vores mobilisering for at gennemføre denne form for forandring.

SCHLANGER: Denne erklæring er tilgængelig på hjemmesiden: Den hedder "Det militær-finansielle kompleks svulmer op på blodpenge fra krige"; og dit "Julebudskab fra Helga Zepp-LaRouche: Gør sværd til plovjern!" findes også på Schiller Instituttets hjemmeside.

Nu, hvor vi fortsætter med samme emne, har vi en note fra en seer i Ohio, som refererede til udtalelsen fra de israelske forsvarsstyrkers stabschef Herzi Halevi, som sagde, at krigen

vil fortsætte i mange måneder, dette på trods af FN's Sikkerhedsråds resolution, på trods af at USA fortæller israelerne, at de snart bør afslutte den. Han stillede spørgsmålet: "Har FN's Sikkerhedsråd nogen magt til at håndhæve det?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, ikke som sådan. Vi har tidligere set, at USA gentagne gange nedlagde veto mod resolutioner om en våbenhvile, og medmindre der kommer et massivt politisk pres fra primært USA, men også fra resten af verden, tror jeg desværre ikke, at FN's Sikkerhedsråd har sådanne beføjelser.

Men jeg tvivler på, at dette vil fortsætte i mange måneder, først og fremmest fordi situationen på stedet er så absolut alvorlig, at FN-organisationer som Verdenssundhedsorganisationen, Verdens Fødevarer- og Landbrugsorganisation oplyser, at der er hundredtusinder af mennesker, hvis ikke 2 millioner, der er ramt af en akut hungersnød! Med andre ord er det mennesker, der ikke har noget at spise i morgen, i overmorgen, måske en lille smule på tredjedagen, og så ingenting igen, indtil de sulter. Sådan kan det ikke fortsætte i månedsvis: Enten sker der en ændring, eller også er der tale om en fuldstændig eliminering af alle palæstinensere, der bor i Gaza – det er det, vi ser på! Og det er ikke gået ubemærket hen i resten af verden. Tænk bare på alle de islamiske lande i verden, alle de arabiske lande, og ikke kun det, men hele det Globale Syd betragter det, og hvad ser de? De ser på den ene side, hvad IDF gør, men alle, der tænker en lille smule over det, indser, at intet af dette ville ske, medmindre USA ville give den økonomiske, militære og politiske støtte.

Og jeg tror, at det, der allerede er sket, er – jeg ved ikke, hvad det rigtige ord er – image, skade, det er de mildest mulige ting, jeg kan beskrive. Dette er en plet, som ikke vil forsvinde. Der er allerede mange artikler i mange dele af verden, som siger, at dette er et tegn på USA's undergang. Hvis der ikke sker nogen forandring indefra i USA, kan det

meget vel være det. Der er naturligvis så mange andre faktorer: Der er den umiddelbare fare for en udvidelse af krigen; Yemens angreb på skibe i Det Røde Hav; vindstød og træfninger mellem israelere og Hizbollah i nord; og så de amerikanske angreb i Irak, som den irakiske regering protesterede kraftigt imod. Så det hele er en krudttønde, og derfor er forslagene om fredelige forhandlinger for at bringe dette til en afslutning, som heldigvis også cirkulerer, ligesom Egypten har fremsat et forslag; Så er der et forslag, som kun blev offentliggjort af en afsides palæstinensisk hjemmeside, og som så blev samlet op af en israelsk hjemmeside, men det indeholder en hel række krav – en pause, en udveksling af fanger, og der, meget vigtigt, nævnes lederen af PFLP Ahmed Saadat og den palæstinensiske leder, som nu har siddet i fængsel i 20 år, Marwan Barghouti, som er anerkendt af hele det internationale samfund, men især af alle de palæstinensiske fraktioner, at han bør løslades i den næste fangeudveksling som den eneste person, der kan forene palæstinenserne og få en aftale, der fører til en fredelig løsning.

Så vi bør helt sikkert alle diskutere dette spørgsmål om Barghouti, behovet for at få ham løsladt, som et tegn, et symbol på håb om, at en diplomatisk løsning er mulig. Så jeg vil bede jer alle om at deltage i vores kampagne for at kræve ham løsladt, fordi han er en person, som helt sikkert er respekteret, og det ville være et tegn på, at der kan findes en løsning.

SCHLANGER: Vi havde et par stykker, der skrev ind og spurgte om Marwan Barghouti, og det har du lige svaret på. Men det er også bemærkelsesværdigt, at din mand allerede i 2004, da han første gang blev fængslet, sagde, at hans løsladelse ville være tvingende nødvendig for at have en fredspartner fra den palæstinensiske side. Og det er sandsynligvis derfor, han er blevet holdt i fængsel.

Du nævnte tidligere problemet med kolonialisme. Vi har et

spørgsmål, der lige er kommet ind: "Mener du, at USA fungerer som en kolonialistisk supermagt?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, jeg tror, det er noget i den retning, for USA kontrollerer lige nu i høj grad NATO; de kontrollerer EU. Den Europæiske Union har mistet al suverænitet (hvis den nogensinde har haft nogen). Og naturligvis er det USA's rolle, der bliver anerkendt som håndhæver af IMF, Verdensbanken og lignende ting.

Lad mig nu bare sige dette: Det er nu den 27. december, og det betyder, at der om fire eller fem dage, den 1. januar, vil ske en fuldstændig ændring i den strategiske situation. Det er den dag, hvor Rusland overtager formandskabet for BRIKS-Plus: Det bliver BRIKS-10, som omfatter Etiopien, Egypten, Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran. Det betyder en stor forandring. Den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov har udtalt, at det nye BRIKS ikke vil være en formel organisation med et sekretariat og et bureaukrati, men at det i lang tid vil være en sammenslutning, hvor hver nation kan bevare sin egen identitet, sin egen suverænitet, sin egen måde at gøre tingene på, sin egen vej til udvikling: Men de vil arbejde sammen om et nyt paradigme for udvikling af alle. Og på BRIKS-topmødet den 22.-24. august havde allerede 40 lande fra det Globale Syd udtrykt interesse for snart at blive medlem, og det er kun et spørgsmål om hastigheden og de nærmere regler for integrationen, men det er ved at ske.

Efter min mening er der et tektonisk skift i gang, og jeg tror, at folk i Vesten, som stadig er vant til eurocentrisk arrogance, hvilket inkluderer USA, som trods alt er en slags forlængelse af den europæiske civilisation, at dette eurocentriske syn er fuldstændig forældet. Det betyder ikke, at alle fortalene har indset det, men resten af verden bevæger sig meget, meget hurtigt i en anden retning: De vil have en retfærdig økonomisk verdensorden, og for eksempel har den indiske udenrigsminister Subrahmanyam Jaishankar lige nu, siden mandag, besøgt Moskva, og han mødtes med mange mennesker

fra mange samfundslag, herunder en fælles pressekonference med udenrigsminister Lavrov. De understregede den ekstreme betydning af de russisk-indiske relationer, og at det er en meget vigtig hjørnesteen i det fremtidige nye paradigme. Dette på trods af, at de såkaldte vestlige demokratier har gjort en enorm indsats for at få Indien med i demokratiernes lejr. Men det har ikke fungeret: Indien er et uafhængigt land, som helt åbenlyst handler i traditionen fra den Alliancefri Bevægelse (NAM), og de har et dybt venskab med Rusland.

Mange, mange afrikanske lande siger også, at de har et dybt venskab med Rusland, som vil blive lige så dybt igen, som det var under Sovjetunionen, fordi disse lande indser, hvem der er deres venner, og hvem der giver noget i virkeligheden, og hvem der bare snakker og holder søndagsprædikener.

Så jeg tror, at det kommende år, selvom jeg ikke afviser faren – faktisk er farerne utrolige – ikke desto mindre er der all mulig grund til håb, for når flertallet af verdens befolkning bevæger sig på en samordnet måde, i en anden retning, og siger, at de ønsker at opbygge et retfærdigt nyt verdenssystem, der giver mulighed for udvikling for alle, tror jeg, at det er ustoppe ligt. Det eneste, der kan stoppe det, er Tredje Verdenskrig, men den mulige anstifter af en sådan krig bør tænke sig om en ekstra gang, for de ville heller ikke overleve den – så det er måske ikke så god en idé.

Men jeg finder grund til optimisme, for jeg tror, at historien er ved at nå et punkt, hvor 500 eller endda 600 års kolonialisme er ved at være slut, og jeg tror ikke, at det kan gøres om.

SCHLANGER: Vi har også et spørgsmål om faren for verdenskrig fra en seer i Thailand, som skriver: "Jeg har hørt om Thukydid-fælden som den potentielle årsag til krig mellem USA og Kina. Jeg har hørt det fra mange eksperter, herunder Chas Freeman. Hvad er Thukydid-fælden, og gør den en krig mellem USA og Kina uundgåelig?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, ikke nødvendigvis. Thukydiddfælden er opkaldt efter den græske historiker Thukydidd, som for første gang udviklede ideen om, at når en ny magt er på vej frem, så ser den magt, der bliver overgået, det som sin vitale interesse at føre krig mod denne opstigende magt. Og han diskuterede dette i forbindelse med den peloponnesiske krig mellem Sparta og Athen, der som bekendt var begyndelsen på delingen af Grækenland, som det aldrig rigtig er kommet sig over. Det er referencen, og der er omkring 12 tilfælde i historien, hvor en opstigende magt erstattede den tidligere topmagt, og det førte til krig, og der er omkring 4 tilfælde, hvor en sådan opstigen fandt sted uden at føre til krig. Det er der nogle, der gør til en teori, som om det ville være en naturlig ting.

Nu, i atomvåbnenes tidsalder, hvor USA er den næststørste atomvåbenmagt, er Kina meget hurtigt ved at blive den største økonomiske magt, mens de militært stadig er meget bagud. Men på grund af deres strategiske forhold til Rusland kompenseres der på en måde for det.

Det bør stå klart for alle, at hvis det nogensinde kommer til krig mellem USA og Kina, så er det så godt som verdens undergang. For det er atomvåbnenes logik, at ikke bare ét våben vil blive brugt, men et stort nok arsenal til at forårsage udryddelsen af den menneskelige art. Xi Jinping har netop holdt en tale i forbindelse med 130-året for Mao Zedongs fødsel, hvor han sagde, at Kina under ingen omstændigheder vil tillade en løsrivelse af Taiwan, og at landet hele tiden vil presse på for en fredelig genforening, men han gjorde det også meget klart, at de, der tilskynder til en mulig løsrivelse af Taiwan, ikke har nogen chance for at gøre det uden at få de ekstreme konsekvenser at føle.

Nu tror jeg, vi befinder os i en meget farlig dynamik, fordi den tyrkiske udenrigspolitiske komité netop har stemt for, at Sverige kan blive medlem af NATO. Det vil nu sandsynligvis på kort sigt føre til en afstemning i det tyrkiske parlament.

Præsident Erdoğan er meget imod det, men i Sverige – jeg fik det at vide i dag af nogle af vores venner fra Sverige – er der en debat om, at en krig mellem NATO og Rusland, der omfatter svensk territorium, vil finde sted inden for fem år, og i Finland er der dukket lignende stemmer og artikler op, der siger, at det kun vil tage to år, før man har en krig mellem NATO og Rusland, der involverer Finland.

I Tyskland er der en tænketank, nogle skribenter, nogle helt uansvarlige (jeg er nødt til at beherske mit sprog, for jeg bliver virkelig meget vred, når jeg læser ting, som kun kan føre til civilisationens ødelæggelse!), og så siger disse såkaldte eksperter: Ja, vi skal have en fuldstændig mentalitetsændring i Tyskland, vi skal have en militarisering af hver eneste pore i samfundet; vi skal diskutere krigsmilitariseringen i klubberne, i byrådene, i delstatsparlamenterne, alle aspekter af samfundet skal gøres opmærksomme på, at vi snart kan have blodige lig, der bæres gennem landsbyerne igen i forbindelse med en krig mod Rusland.

Det er så uansvarligt! Derfor kan jeg kun bede jer alle, alle vores seere og forhåbentlig venner, om at gå sammen med os i en mobilisering om, at denne fremgangsmåde er vanvittig, fordi den vil føre til ødelæggelsen af hele den menneskelige art! Der er ingen grund til at være en fjende af Rusland eller Kina eller det Globale Syd! Og alternativet til denne form for militarisering af samfundet er præcis det, vi talte om i begyndelsen: Omstillingen af det militær-industrielle kompleks, og det vil naturligvis kun ske, hvis der er nok kræfter i civilsamfundet, der kræver det, såsom landmænd, fagforeningsfolk, iværksættere, offentlige embedsmænd, alle slags mennesker skal virkelig tilslutte sig denne idé: Er vi den menneskelige art? Er vi intelligente nok til at forhindre vores egen udryddelse, eller er vi ikke? Derfor mener jeg, at vi virkelig skal være ekstremt bevidste om, at den nuværende idé om "militarisering" af alle aspekter af samfundet er absolut selvmorderisk og bør erstattes af idéen om samarbejde

mellem alle nationer i det nye paradigme.

SCHLANGER: Du kan få Helga Zepp-LaRouches "Julebudskab: Gør sværd til plovjern!" på Schiller Instituttets hjemmeside. Og også faktaarket om, hvad det militærindustrielle kompleks er, og hvad det finansierer, og hvor dine skatte kroner går hen i stedet for til infrastruktur, sundhedspleje, uddannelse og nationens generelle velfærd.

Jeg har et spørgsmål til dig, Helga, fra Pat, som refererer til rygterne om et muligt Wall Street-krak i begyndelsen af året. I dag meddelte de tyske bankmyndigheder, at det tyske banksystem er fyldt med stort set værdiløst papir, og EU forsøger at finde ud af, hvordan man kan redde bankerne. Hvad tænker du om, hvad vi står over for med det finansielle system i den kommende tid?

ZEPP-LAROCHE: Jeg tror, at både de amerikanske banker og også de tyske banker, som Bundesbank nu har indrømmet, ligger inde med urealiserede tab. Der er en meget høj rente, både i USA og i mindre grad i Europa, men stadig meget høj, og det devaluerer mange af de aktiver, som blev købt til en bestemt markedsværdi, og når renten stiger, mister de værdi, og hvis de solgte dem, statsobligationer og obligationer, ville de få meget færre penge og afskrive tab. Og det kan de ikke, så derfor beholder de dem i bøgerne, som om de stadig ville være værdifulde papirer.

Dette er tydeligvis et problem, som ikke forsvinder. Realøkonomien er ved at kollapse, ikke så meget i USA, men i Tyskland lider vi stadig under sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, og nu er den tyske industri ved at kollapse på grund af de høje energipriser. Det vil accelerere.

Jeg kan se, at der vil komme omfattende social uro, for når man truer landmændenes eksistens, som det f.eks. sker i Tyskland, fordi koalitionsregeringen har skåret i tilskuddene til brændstof, og for landmændene er det den røde linje, der

gør deres landbrug uholdbart. Så landmændene vil i stor stil rykke ud på gaderne i januar sammen med lastbilchaufførerne og lokomotivførerne, og det vil kun være begyndelsen. Så jeg kan se, at det kommende år, med de aktuelle problemer i det finansielle system og den sociale protest mod de spareforanstaltninger, som de forskellige regeringer gennemfører, vil føre til en meget, meget ophedet situation. Derudover har vi den igangværende af-dollarisering, som er en anden vigtig faktor i situationen.

Så vi sidder på en vulkan med hensyn til det finansielle system, og jeg kan kun sige, at der er en måde at løse det på! Min afdøde mands, Lyndon LaRouches, program med de fire love er absolut anvendeligt på situationen i dag. De udgør til gengæld en del af mine ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det er den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af denne krise på en fredelig måde! Det er muligt! Det ville være politisk – det er det, der er så forbløffende – det ville være meget nemt: Alt, hvad man skulle gøre, var – måske ikke at indkalde til en stor offentlig konference i begyndelsen, men man ville have diplomater, der sendte deres følere ud, havde en vis mængde diskussioner blandt regeringerne på forhånd og så blev enige om, at man har brug for den slags reformer, og at vi er nødt til at erstatte konfrontation med samarbejde. Det har både Kina og Rusland erklæret gentagne gange – selv Putin sagde for nylig, at der stadig er mulighed for at finde en måde at samarbejde med Vesten på. Så hvis den politiske vilje kunne mobiliseres, ville det være meget nemt! Men det kræver naturligvis et veluddannet borgerskab, som vil stille politiske muskler bag disse krav.

SCHLANGER: Vi er næsten løbet tør for tid, men jeg har endnu et spørgsmål til dig fra Tyskland: Forudser du en politisk nyorientering i Tyskland, muligvis en stor koalition mellem CDU og SPD? Eller bare et forsøg på at fortsætte med at hutle sig igennem?

ZEPP-LAROUCHE: Der er mange, der kræver et tidligt valg, som Markus Söder, CSU's leder i Bayern, der krævede det; og Friedrich Merz fra CDU har nævnt det. Jeg tror ikke, det kommer til at ske så let, for den nuværende koalitionsregering går tydeligvis mere op i magt end i principper, for ellers ville de ikke have dannet denne regering. De kan ikke få noget igennem. Uenigheden er ved at blive et samtaleemne overalt. Så der kan ske mange ting, som er uden fortilfælde og uventede, virkelig store ændringer, hvorved regeringen kan falde.

Problemet er, at den nuværende opposition ikke rigtig tilbyder et alternativ. CDU/CSU med Friedrich Merz og måske Söder i spidsen har ikke sagt eller foreslået noget, der på nogen måde adskiller sig fra den neoliberale politik. Og netop i dag døde Wolfgang Schäuble – han havde været finansminister i flere år; han havde været medlem af parlamentet i 51 år; han var berømt for at være "Mr. Black Zero", i høj grad opfinderen af gældsbremsen og havde meget at gøre med Maastricht-kriterierne, alle de politikker, der kvalte den tyske økonomi. Og den ånd er stadig intakt.

Så jeg tror, at vi i det kommende år vil se Die Linke-parlamentsmedlemmet Sahra Wagenknecht annoncere, at hun vil danne et nyt parti. Der er også mange kredse i Tyskland, der diskuterer, at der skal gøres noget helt andet. Alt dette har endnu ikke taget form, men det vil bryde ud i lys lue i det kommende år.

Og jeg kan kun sige, at den eneste måde, hvorpå vi kan håbe på at komme ud af denne krise, er, at vi anerkender, at landene i Europa, og USA for den sags skyld, er nødt til at samarbejde med det Globale Syd, med Afrika, med Latinamerika, med Asien. Det er 85 % af jordens befolkning, og tanken om, at vi i al evighed kan være verdens herskere i en unipolær verden og undertrykke de andre lande – det kommer bare ikke til at ske. Det er forbi, og det kommer ikke tilbage.

Så hvorfor ikke? Hvorfor ikke tage et positivt skridt og sige:

Lad os samarbejde med BRI, med BRIKS, med andre organisationer i det Globale Syd, og få venner i stedet for fjender?

SCHLANGER: Tja, Helga, nu hvor vi lige har afsluttet et år, der ser ud til at have været et af de mere dystre år nogensinde, vil jeg gerne takke dig på vegne af vores seere for din fortsatte optimisme og dit budskab om håb. Der er løsninger, som du har påpeget, og der er ingen grund til, at 2024 ikke kan blive et år, hvor disse løsninger kommer i forgrunden, og vi er afhængige af, at især vores seere tager det alvorligt, som du netop har diskuteret. Så tak igen, og vi ses næste år!

ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi ses næste år!